Euroopa Liidu

Teataja

C 185

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

57. aastakäik

17. juuni 2014

Sisukord

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Komisjon

2014/C 185/01 Euro vahetuskurss 1

2014/C 185/02 Komisjoni otsus, 10. juuni 2014, millega teavitatakse kolmandaid riike, kelle puhul komisjon peab võimalikuks nende kindlaksmääramist koostööd mittetegeva kolmanda riigina vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks 2

2014/C 185/03 Komisjoni otsus, 10. juuni 2014, millega teavitatakse kolmandat riiki, kelle puhul komisjon peab võimalikuks selle kindlaksmääramist koostööd mittetegeva kolmanda riigina vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks 17

2014/C 185/04 Euro käibemüntide uus rahvuslik külg 32

2014/C 185/05 Euroopa Komisjoni avaldus Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 1082/2013/EL kohase meditsiiniliste vastumeetmete ühishankelepingu artikli 7 lõike 3 kohta 33

ET

TEAVE LIIKMESRIIKIDELT

2014/C 185/06 Komisjoni teadaanne vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1008/2008 (ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta) artikli 17 lõikele 5 – Hanketeade seoses regulaarlennuteenuste osutamisega avaliku teenindamise kohustuste alusel ([1]) 34

2014/C 185/07 Lõpetamismenetlus – Otsus algatada lõpetamismenetlus KREEKA TERVISEKINDLUSTUSE AKTSIASELTSI LA VIE suhtes *(Otsus menetluse algatamise kohta avaldatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/17/EÜ (kindlustusseltside saneerimise ja likvideerimise kohta) artiklile 14)* 35

V *Teated*

HALDUSMENETLUSED

Euroopa Parlament

2014/C 185/08 Taotluste esitamise kutse nr IX-2015/01 — Toetused Euroopa tasandi erakondadele 36

2014/C 185/09 Taotluste esitamise kutse IX-2015/02 – toetused Euroopa tasandi poliitilistele sihtasutustele 41

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

Euroopa Komisjon

2014/C 185/10 Eelteatis koondumise kohta (Juhtum M.7209 – Faurecia / Magneti Marelli / JV) – Võimalik lihtsustatud korras menetlemine ([1]) 45

2014/C 185/11 Eelteatis koondumise kohta (Juhtum M.7294 – Carlyle / Haier Group / Haier Biomedical and Laboratory Product) – Võimalik lihtsustatud korras menetlemine ([1]) 46

([1]) EMPs kohaldatav tekst

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA KOMISJON

Euro vahetuskurss ([1])

16. juuni 2014

(2014/C 185/01)

1 euro =

	Valuuta	Kurss		Valuuta	Kurss
USD	USA dollar	1,3532	CAD	Kanada dollar	1,4724
JPY	Jaapani jeen	137,81	HKD	Hongkongi dollar	10,4893
DKK	Taani kroon	7,4571	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,5611
GBP	Inglise nael	0,79740	SGD	Singapuri dollar	1,6927
SEK	Rootsi kroon	9,0005	KRW	Korea vonn	1 380,77
CHF	Šveitsi frank	1,2176	ZAR	Lõuna-Aafrika rand	14,5266
ISK	Islandi kroon		CNY	Hiina jüaan	8,4248
NOK	Norra kroon	8,1190	HRK	Horvaatia kuna	7,5805
BGN	Bulgaaria leev	1,9558	IDR	Indoneesia ruupia	15 999,04
CZK	Tšehhi kroon	27,438	MYR	Malaisia ringit	4,3650
HUF	Ungari forint	307,51	PHP	Filipiini peeso	59,436
LTL	Leedu litt	3,4528	RUB	Vene rubla	46,9129
PLN	Poola zlott	4,1425	THB	Tai baat	43,781
RON	Rumeenia leu	4,3963	BRL	Brasiilia reaal	3,0187
TRY	Türgi liir	2,8979	MXN	Mehhiko peeso	17,6505
AUD	Austraalia dollar	1,4426	INR	India ruupia	81,4220

([1]) *Allikas*: EKP avaldatud viitekurss.

KOMISJONI OTSUS,

10. juuni 2014,

millega teavitatakse kolmandaid riike, kelle puhul komisjon peab võimalikuks nende kindlaksmääramist koostööd mittetegeva kolmanda riigina vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks

(2014/C 185/02)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999, [1] eriti selle artiklit 32,

ning arvestades järgmist:

1. **SISSEJUHATUS**

(1) Määrusega (EÜ) nr 1005/2008 (edaspidi „ETR-kalapüügi määrus") on kehtestatud Euroopa Liidu süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks.

(2) ETR-kalapüügi määruse VI peatükis on sätestatud koostööd mittetegevate kolmandate riikide, koostööd mittetegevaks riigiks liigitatud kolmandatele riikidele suunatud demarşide, koostööd mittetegevate riikide nimekirja koostamise, koostööd mittetegevate riikide nimekirjast eemaldamise, koostööd mittetegevate riikide nimekirja avalikustamise ning mis tahes erakorraliste meetmete menetlus.

(3) Vastavalt ETR-kalapüügi määruse artiklile 32 peaks komisjon teavitama kolmandaid riike sellest, et nad võidakse liigitada koostööd mittetegevaks riigiks. Selline teavitamine on esialgne. Kolmandate riikide teavitamine sellest, et nad võidakse liigitada koostööd mittetegevaks riigiks, põhineb ETR-kalapüügi määruse artiklis 31 sätestatud kriteeriumidel. Samuti peaks komisjon rakendama nende riikide suhtes kõiki artiklis 32 sätestatud demarše. Eelkõige peaks komisjon lisama teatesse sellise liigitamise aluseks olevad olulised faktid ja kaalutlused, kõnealuste riikide võimaluse vastata ja esitada tõendusmaterjali sellise liigituse ümberlükkamiseks või vajaduse korral meetmekava olukorra parandamiseks ja ülevaate selleks võetud meetmetest. Komisjon peaks andma asjaomastele riikidele piisavalt aega teatele vastamiseks ja mõistlikult aega olukorra parandamiseks.

(4) ETR-kalapüügi määruse artikli 31 kohaselt võib Euroopa Komisjon määrata kindlaks kolmandad riigid, kes on tema hinnangul ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastase võitluse valdkonnas koostööd mittetegevad kolmandad riigid. Kolmanda riigi võib määrata koostööd mittetegevaks kolmandaks riigiks, kui ta lipu-, sadama-, turu- või rannikuäärse riigina ei täida rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi võtta meetmeid ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks.

(5) Koostööd mittetegevate kolmandate riikide kindlaksmääramine põhineb ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõikes 2 sätestatud kogu teabe läbivaatamisel.

(6) Kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 33 võib nõukogu koostada koostööd mittetegevate riikide nimekirja. Nende riikide suhtes kohaldatakse muu hulgas ETR-kalapüügi määruse artiklis 38 sätestatud meetmeid.

(7) ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõike 1 kohaselt toimub kolmandast riigist lipuriigi kinnitatud püügisertifikaatide vastuvõetavaks tunnistamine tingimusel, et komisjonile on teatatud õigusnormide ning kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise, kontrollimise ja jõustamise korrast, mida selle riigi kalalaevad peavad täitma.

[1] ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

(8) ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõike 4 kohaselt teeb komisjon kolmandate riikidega halduskoostööd valdkondades, mis on seotud kõnealuse määruse rakendamisega.

2. **PAAPUA UUS-GUINEA ISESEISVUSRIIGIGA SEOTUD MENETLUS**

(9) Komisjon sai Paapua Uus-Guinea Iseseisvusriigilt (edaspidi „Paapua Uus-Guinea") kui lipuriigilt ETR-kalapüügi määruse artikli 20 kohase teatise 4. veebruaril 2010.

(10) 7.–11. novembrini 2011 tegi komisjon Euroopa Kalanduskontrolli Ameti toel kontrollkäigu Paapua Uus-Guineasse ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõikes 4 sätestatud halduskoostöö valdkonnas.

(11) Kontrollkäigu eesmärk oli kontrollida teavet Paapua Uus-Guineas kehtiva õigus- ja haldusnormide ning kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise, kontrollimise ja jõustamise korra kohta, mida riigi kalalaevad peavad täitma, ning meetmete kohta, mida Paapua Uus-Guinea on võtnud ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemise kohustuse täitmiseks ja Euroopa Liidu püügisertifitseerimissüsteemi rakendamisega seotud nõuete ja punktide järgimiseks.

(12) Kontrollkäigu lõpparuanne saadeti Paapua Uus-Guineale 15. veebruaril 2012.

(13) Paapua Uus-Guinea märkused kontrollkäigu lõpparuande kohta saadi 25. mail 2012.

(14) Komisjoni järgmine kontrollkäik Paapua Uus-Guineasse esimese kontrollkäigu ajal võetud meetmete hindamiseks tehti 7.–16. novembrini 2012.

(15) Paapua Uus-Guinea esitas 3. jaanuaril 2013 lisateavet.

(16) Kontrollkäigu lõpparuanne saadeti Paapua Uus-Guineale 7. märtsil 2013.

(17) Paapua Uus-Guinea esitas märkused 2012. aasta novembri kontrollkäigu aruande kohta 5. juulil 2013.

(18) Paapua Uus-Guinea ja komisjoni talituste ühine koosolek toimus 12. juulil 2013.

(19) Komisjon esitas Paapua Uus-Guineale 9. oktoobril 2013 kirjalikud märkused, rõhutades vajadust konkreetsete meetmete ja reformide järele, et lahendada kõige olulisemad ja kiireloomulisemad küsimused.

(20) Paapua Uus-Guinea esitas 11. novembri 2013 ja 4. detsembri 2013 kirjaga lisateavet.

(21) Paapua Uus-Guinea ja komisjoni talituste ühine koosolek toimus 12. detsembril 2013.

(22) Paapua Uus-Guinea esitas 6. jaanuaril 2014 lisateavet.

(23) Paapua Uus-Guinea on Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni liige. Paapua Uus-Guinea on ratifitseerinud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooni ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta 10. detsembri mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete 1995. aasta rakenduskokkuleppe. Paapua Uus-Guinea on Vaikse ookeani saarte foorumi kalapüügiametkonna konventsiooni ([1]) osaline ja Nauru lepingu osaline seoses koostööga ühist huvi pakkuvate kalapüügipiirkondade majandamise küsimustes ([2]).

([1]) http://www.ffa.int/
([2]) Nauru leping (http://www.ffa.int/node/93#attachments).

(24) Selleks et hinnata, kuidas Paapua Uus-Guinea täidab rahvusvahelisi lipu-, sadama-, rannikuäärse või tururiigi kohustusi, mis on sätestatud põhjenduses (23) nimetatud rahvusvahelistes lepingutes ning mille on kehtestanud põhjenduses (23) nimetatud piirkondlikud kalavarude majandamise organisatsioonid, kogus komisjon kogu kõnealuse ülesande täitmiseks vajaliku teabe ja analüüsis seda.

(25) Komisjon kasutas ka Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni avaldatud kättesaadavaid andmeid, samuti üldsusele kättesaadavat teavet.

3. PAAPUA UUS-GUINEA VÕIMALIK LIIGITAMINE KOOSTÖÖD MITTETEGEVAKS KOLMANDAKS RIIGIKS

(26) Komisjon analüüsis ETR-määruse artikli 31 lõike 3 kohaselt Paapua Uus-Guinea kohustusi lipu-, sadama-, rannikuäärse või tururiigina. Kõnealuse läbivaatamise eesmärgil võttis komisjon arvesse parameetreid, mis on loetletud ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõigetes 4–7.

3.1. ETR-kalapüügiga tegelevate laevade ning ETR-kalapüügi kaubandusvoogude kordumine (ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõige 4)

(27) Paapua Uus-Guinea lipu all sõitvate laevade kohta märgitakse piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide koostatud laevade nimekirjade põhjal, et Paapua Uus-Guinea laevu ei ole ei esialgsetes ega lõplikes ETR-kalapüügiga tegelevate laevade nimekirjades ning et puuduvad tõendid varasematest Paapua Uus-Guinea lipu all sõitvate laevade ETR-kalapüügi juhtumitest, mille põhjal komisjon saaks artikli 31 lõike 4 punkti a kohaselt analüüsida Paapua Uus-Guinea tulemusi seoses korduva ETR-kalapüügiga.

(28) Vastavalt artikli 31 lõike 4 punktile b uuris komisjon ka meetmeid, mida Paapua Uus-Guinea on võtnud seoses ETR-kalapüügist saadud kalandustoodete pääsuga oma turule.

(29) Komisjon leiab kogu tema käsutuses oleva teabe hindamise põhjal, et Paapua Uus-Guinea ei suuda tagada, et Paapua Uus-Guineasse või Paapua Uus-Guineas asuvatesse töötlemistehastesse saabuvad kalandustooted ei pärine ebaseaduslikust, teatamata ja reguleerimata kalapüügist. Sellise olukorra põhjustavad süsteemsed probleemid, mis vähendavad Paapua Uus-Guinea ametiasutuste võimalusi kindlaks teha saagi päritolu, sest Paapua Uus-Guinea ametiasutustel ei ole ametlikke andmeid lossitud, imporditud ja/või töödeldud kala kohta. Käesolevas dokumendis on komisjoni hinnangu põhjal kokku võetud peamised asjaolud.

(30) Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ei tegele kalapüügiga peamiselt Paapua Uus-Guinea lipu all sõitvad laevad, vaid välisriigi lipu all sõitvad laevad, mis kasutavad korrapäraselt Paapua Uus-Guinea sadamaid. Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni teadusliku komitee 2012. aastal toimunud 8. istungile ([1]) esitatud aruandes teatas Paapua Uus-Guinea, et Paapua Uus-Guinea vetes tegutses 2011. aastal kokku 251 laeva, neist 35 õngejadadega laeva ja 216 seinnoodalaeva. 216 seinnoodalaevast 10 sõitis Paapua Uus-Guinea lipu all, 39 laeva oli Paapua Uus-Guinea prahitud (nimetatud riigis asuvad, kuid välisriigi lipu all sõitvad laevad) ja 167 välisriikide laeva püüdis kala püügilepingu alusel. Komisjoni kontrollkäigu ajal esitati samasugune teave. 2012. aasta novembris teatas Paapua Uus-Guinea komisjonile, et 214 seinnoodalaeval oli luba püüda kala Paapua Uus-Guinea vetes lubatud kogupüügi (TAC) piires, mis ulatus üle 700 000 tonni (vastavalt Paapua Uus-Guinea poolt komisjonile 2011. aasta kontrollkäigu ajal esitatud andmetele 720 000 tonni) ([2]).

([1]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni teadusliku komitee 8. korraline istungjärk, 7.–15. august 2012, Busan, Korea Vabariik, Aastaaruanne komisjonile, 1. osa: Information on Fisheries Research and Statistics, Papua New Guinea, WCPFC-SC8-AR/CCM-18 (http://www.wcpfc.int/doc/AR-CCM-18/Papua-New-Guinea-2).

([2]) Teave, mis on saadud Paapua Uus-Guinea riikliku kalandusameti esitlusest komisjoni kontrollkäigu ajal 2011. aasta novembris: „Overview of PNG Fisheries on the implementation status of EU IUU Regulation', ja Paapua Uus-Guinea kalavarude majandamise 2000. aasta seadusest, kinnitatud 25. oktoobril 2000 ja avaldatud 23. novembril 2000 (http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=25a9q0dguoo%3d&tabid=86).

(31) Pidades silmas Paapua Uus-Guinea laienevat tuunitöötlemistööstust, analüüsis komisjon selle tööstuse tegevusega seonduvat olukorda ja mõju, mis sel tegevusel võib olla seoses ebaseaduslikust, teatamata või reguleerimata kalapüügist saadud kalandustoodete pääsuga Paapua Uus-Guinea turule.

(32) Rahvusvahelises tegevuskavas ETR-kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks on esitatud suunised rahvusvaheliselt kokkulepitud turumeetmete kohta, millega toetatakse ETR-kalapüügi teel saadud kala ja sellest valmistatud kalatoodetega kauplemise vähendamist või lõpetamist. ETR-kalapüügi vältimist, ärahoidmist ja lõpetamist käsitleva rahvusvahelise tegevuskava punktis 71 soovitatakse riikidel astuda samme oma turgude läbipaistvuse suurendamiseks, et võimaldada kala ja kalatoodete jälgitavust. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) vastutustundliku kalapüügi juhendis rõhutatakse samuti (eelkõige artiklis 11) püügijärgse tegevuse heade tavade järgimist ja vastutustundlikku rahvusvahelist kaubandust. Artikli 11 punkti 1 alapunktis 11 märgitakse, et riigid peaksid hoolitsema selle eest, et riikidevaheline ja kodumaine kala- ja kalatoodete kaubandus oleks kooskõlas nõutava kaitse- ja korraldamismetoodikaga, parandades seejuures kaubaks mineva kala ja kalatoodete päritolu kindlaksmääramist.

(33) 2011. ja 2012. aastal Paapua Uus-Guineasse tehtud kontrollkäikude ajal külastasid komisjoni esindajad koos Paapua Uus-Guinea riikliku kalandusametiga mitut Paapua Uus-Guinea tuunitöötlemistehast või kohtusid nende käitajatega.

(34) Töötlemistehased saavad osa vajalikust toormaterjalist välisriigi lipu all sõitvatelt kohalikelt laevadelt, mis tegutsevad prahtimislepingute alusel. 2012. aastal Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni teaduskomiteele ([1]) esitatud aruandes teatas Paapua Uus-Guinea, et 2011. aastal tegeles aktiivse kalapüügiga 39 prahtimislepinguga laeva nii Paapua Uus-Guinea vetes kui ka väljaspool neid, kuid suurem osa püügikoormusest langes Paapua Uus-Guinea vetele (keskmiselt 74 % viimase nelja aasta jooksul). Mõni neist laevadest sõidab sellise riigi lipu all, kellele komisjon on 15. novembril 2012 teatanud, et ta võidakse liigitada koostööd mittetegevaks kolmandaks riigiks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks.

(35) Komisjoni 2012. aasta kontrollkäigu ajal teatas riiklik kalandusamet, et kaheksa Paapua Uus-Guinea prahitud laeva sõidab Vanuatu lipu all; samal ajal teatas üks Paapua Uus-Guineas prahtimisega seotud töötlemistehastest, et tema 14 prahtimislepinguga laevast sõidab 12 sama lipu all. Sellega seoses tuletatakse meelde, et Vanuatu kinnitatud püügisertifikaadid ei ole vastuvõetavad, sest komisjon ei ole tunnistanud Vanuatu kui lipuriigi ETR-kalapüügi määruse artikli 20 kohast teatist vastuvõetavaks ning järelikult ei ole võimalik importida Vanuatu laevade püütud kala ega neist valmistatud tooteid. Komisjon on Vanuatule teatanud ka oma 15. novembri 2012. aasta otsusest, ([2]) milles käsitletakse tema võimalikku määramist koostööd mittetegeva kolmanda riigina.

(36) Põhjenduses 35 osutatud töötlemistehase käitaja esitas komisjonile oma igakuised aruanded toormaterjali vastuvõtmise kohta 2012. aastal, kus on ettevõtte teave laevade, püügireiside ja lossitud kala käsitlevate üksikasjade kohta. Selle asemel, et ise kontrollida lossimist ning ametlikult hinnata vajalikke üksikasju, nagu lossitud kala kaal liikide, püügireiside ja laevade kaupa, tuginevad Paapua Uus-Guinea ametiasutused lossimisteabe osas kõnealustele ettevõtete esitatavatele igakuistele aruannetele. Paapua Uus-Guinea ametiasutused kinnitasid komisjonile kontrollkäigu ajal, et lossimist ei kontrolli kalandus- ega tolliasutused. Kolmanda riigi lipu all sõitvate laevade püütud toormaterjal, mis läheb töötlemistehastesse, ei läbi impordimenetlust tollimaksu maksmiseks ega anta seda tollijärelevalve alla kuni eksportimiseni. Selliste toodete jälgitavus ei ole võimalik ja nende pääs Paapua Uus-Guinea turule võib kergesti jääda märkamata.

([1]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni teaduskomitee kaheksas korraline istungjärk, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.
([2]) ELT C 354, 17.11.2012, lk 1.

(37) Kõnealuse töötlemistehase käitaja selgitas komisjonile 2012. aasta kontrollkäigu ajal, et talle tagab Paapua Uus-Guineas töötlemiseks tooraine töötlemistehase emaettevõte, mis asub väljaspool Paapua Uus-Guinead. Töötlemistehase käitaja teatab emaettevõttele toorainevajaduse ja pärast maksmist tuuakse nõutav tuunikogus talle transpordilaevadega. Emaettevõte vastutab ka Paapua Uus-Guineas asuvate ja välisriigi lipu all sõitvate ja prahitud laevade saagi võõrandamise eest. Seepärast ei ole Paapua Uus-Guineas asuval töötlemistehasel teavet kõnealuste laevade tegevuse ega nende saagi võõrandamise kohta. Käitaja teatas komisjonile ka seda, et võib juhtuda, et töötlemata kala müüakse teistele Paapua Uus-Guineas asuvatele ettevõtetele. Paapua Uus-Guinea ametiasutused ei kontrolli mitte kuidagi käitaja säilitatavat teavet ega ole kunagi kontrollinud ettevõtet seoses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga. Seega ei ole võimalik tagada töötlemistehasest väljuvate toodete jälgitavust.

(38) Paapua Uus-Guinea ametiasutused teatasid komisjonile, et prahitud laevad tegutsesid üksnes nende riigi majandusvööndis ja võisid vabalt oma saaki eksportida. Sellega seoses tuleb märkida, et Paapua Uus-Guinea tuunipüügi majandamiskava 3. jao artikli 36 kohaselt nõutakse, et kohapeal paiknevad välismaa kalalaevad peavad lossima oma saagi töötlemiseks või ümberlaadimiseks määratud sadamast kui ekspordi Paapua Uus-Guineast.

(39) Paapua Uus-Guinea ekspordina registreerimiseks on tavaliselt vaja asjaomaste toodete eelnev import või peavad need tooted pärinema Paapua Uus-Guineast. Paapua Uus-Guinea tolliasutused teatasid komisjonile kontrollkäigu ajal, et neil ei ole teavet laevade tegevuse kohta ja nad tuginevad Paapua Uus-Guinea riiklikult kalandusametilt saadud teabele. Tolliasutused väljendasid siiski rahulolematust raskuste üle, mis neil on mõne ettevõtja või laevaagendiga, kes ei täida tollikohustusi seoses kalatoodete ekspordi- ja ümberlaadimisdeklaratsioonidega. Selline ülevaate puudumine kaupade liikumisest võib kaasa tuua kala kontrollimatu pääsemise Paapua Uus-Guinea turule ning ohustada ka Paapua Uus-Guinea ametiasutuste sertifikaatide usaldusväärsust.

(40) Paapua Uus-Guinea tunnistas 5. juuli 2013. aasta kirjas, et tal on vaja tugevdada oma kontrolli- ja seiresüsteemi, sealhulgas kalatoodete jälgitavuse süsteemi, kehtestada lossimisdeklaratsioon, seada sisse süstemaatiline kontroll ja tugevdada koostööd tolliasutustega. Samasuguste kohustuste võtmise vajadusest rääkis Paapua Uus-Guinea 12. detsembri 2013. aasta kohtumisel. Ametiasutused selgitasid, et nad töötavad IT-süsteemi rakendamise, sadamalinna meetmete võtmise vahendite ja saagi sertifitseerimise parandamise kallal. Need meetmed tugevdavad jälgitavuse süsteemi. Kogu esitatud teave käsitles siiski tulevikuplaane ilma mingi konkreetse käegakatsutava tulemuseta.

(41) Toodete jälgitavust takistab ka Paapua Uus-Guinea õigusnormide, registreerimis- ja litsentsimissüsteemi läbipaistmatus.

(42) ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendis soovitatakse, et kalandusseadused ja nende ettevalmistamine, samuti vastavad poliitika-, otsustamis- ja korraldamismehhanismid, oleksid läbipaistvad (punkti 6 alapunkt 13 ja punkti 7 alapunkti 1 alapunkt 9). Selles on esitatud kõigi kalapüügipiirkondade ja igasuguse kalapüügi suhtes kohaldatavad kaitse-, haldamis- ja arendamispõhimõtted ja normid ning see hõlmab muu hulgas ka kalade püügi, töötlemise ja kala või kalatoodetega kauplemise, püügioperatsioonid ja kalandusalased teadusuuringud. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendi paragrahvi 11 punktides 2 ja 3 on sätestatud, et rahvusvaheline kala- ja kalatoodete kaubandus ei tohiks takistada kalanduse säästvat arendamist, see peaks põhinema läbipaistvatel meetmetel ning läbipaistvatel, lihtsatel ja kõikehõlmavatel selgelt arusaadavatel seadustel, reeglitel ja haldusmenetlustel.

(43) Komisjon käsitab seepärast litsentsi otsustava tähtsusega dokumendina, mis võimaldab kehtestada toimimiseeskirjad ja tingimused (nt püügipiirkonnad: arhipelaagiveed, majandusvöönd, pääs avamerele jne), tegevuse liigi, määratud sadamad ja ümberlaadimist käsitlevad nõuded. Komisjoni 2011. aasta kontrollkäigu ajal tehti kindlaks, et Paapua Uus-Guinea laevade registreerimise ja litsentsimise süsteem ei ole läbipaistev, ning pöörati sellele tähelepanu. Abikõlblikkuse eeskirjad ja tingimused ei ole samuti ei selged, läbipaistvad ega avalikult kättesaadavad eri liiki litsentsiga laevadele (Paapua Uus-Guinea lipu all sõitvad laevad, Paapua Uus-Guinea prahitud laevad ja püügilepingu alusel tegutsevad kolmandate riikide laevad).Paapua Uus-Guinea tuunipüügi majandamiskavas ([1]) on esitatud üksnes tuunilaevade tegutsemissuunised, kuid mitte konkreetseid tingimusi selliseks tegutsemiseks. Paapua Uus-Guinea vastas komisjoni kontrollkäigu aruandele, et konkreetsed tingimused on reserveeritud nende laevade jaoks, mida loetakse oluliseks Paapua Uus-Guinea riiklike huvide seisukohast seoses majandusarenguga ja mis on kooskõlas arengumaade hulka kuuluvate väikeste saareriikide arengupüüdlustega.

(44) Selline läbipaistvuse ja selguse puudus põhjustavad segase olukorra, millel on suur mõju, eriti seetõttu, et avaldamata nn eritingimused on kättesaadavad vaid umbes 80 % Paapua Uus-Guinea kalapüügilitsentside omanikele. Teise kontrollkäigu ajal 2012. aasta novembris leidis komisjon, et selline olukord ei ole muutunud.

(45) Komisjon püüdis uurida ka ümberlaadimise suhtes kohaldatavaid eeskirju. Asjakohased sätted on olemas Paapua Uus-Guinea 1998. aasta kalavarude majandamise seaduses ([2]) (FMA), Paapua Uus-Guinea kalavarude majandamise 2000. aasta määruses ([3]) ja Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni kohaldatavates eeskirjades ([4]). Komisjon leidis, et kohaldatakse erinevaid eeskirju sõltuvalt muu hulgas juurdepääsukokkulepete tingimustest, litsentside tingimustest, laeva staatusest (kodumaine või mitte), vetest, kus need laevad tegutsevad (arhipelaagiveed, majandusvöönd). Kohaldatavate sätete suur hulk teeb ettevõtjatele ja ametiasutustele raskeks kui mitte võimatuks aru saada, kas ümberlaadimine on lubatud või ei, ning millistel tingimustel. 2012. aasta kontrollkäigu ajal nõudis komisjon, et Paapua Uus-Guinea ametiasutused esitaksid täieliku teabe ümberlaadimistoimingute suhtes kohaldatavate sätete kohta, kuid seda teavet oli võimatu esitada.

(46) Pidades silmas asjaolu, et tehti kindlaks jälgitavuse puudumine ja lossitavat kala käsitleva teabe kättesaamatus Paapua Uus-Guinea ametiasutustele, ei ole Paapua Uus-Guineal võimalik tagada, et Paapua Uus-Guineasse või Paapua Uus-Guineas asuvatesse töötlemistehastesse toodavad kalatooted ei pärine ebaseaduslikust, teatamata ja reguleerimata kalapüügist, nagu esitatud põhjendustes 33–40. Võimalust kontrollida juurdepääsu ebaseaduslikust, teatamata ja reguleerimata kalapüügist pärinevatele toodetele ja nende eksporti raskendab registreerimise ja litsentsimisega seotud eeskirjade ja määruste läbipaistmatus, nagu kirjeldatakse otsuse põhjendustes 41–45, nagu ka kaitse- ja majandamismeetmete puudumine, mida kirjeldatakse põhjendustes 76–82.

(47) Puudujääke kinnitas omakorda ka Paapua Uus-Guinea ametiasutuste võimetus selgitada, miks nad kinnitasid ETR-kalapüüki käsitleva määruse artikli 14 lõike 2 tähenduses Paapua Uus-Guinea tuunitöötlemistehase avalduse ELi turule määratud tuunikalakonservide kohta. Sellise avalduse võib kinnitada ainult nende kalatoodete suhtes, mida on töödeldud kolmandas riigis, mis ei ole lipuriik. Kõnealusel juhul selgus kalatoodete impordi eest vastutavate liikmesriikide ametiasutuste füüsilise kontrolli põhjal, et importija poolt töödelduna esitatud toode oli tegelikult töötlemata, külmutatud terve tuun. Sellega seoses tuleb märkida, et töötlemata ja töödeldud toodete suhtes võidakse kohaldada erinevaid turulepääsu eeskirju. Komisjon külastas 2012. aasta kontrollkäigu ajal Paapua Uus-Guineasse sealset töötlemisettevõtet, mis on deklareeritud kõnealuse saadetise eksportijana. Ettevõtja ei osanud anda mingeid selgitusi ning on seisukohal,

([1]) Nr 48, 1998. Kalavarude majandamise seadus 1998: riiklik tuunipüügi majandamiskava, kinnitatud 2. veebruaril 1999, ametlikus väljaandes avaldatud 11. veebruaril 1999 (nr G22) (http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=8cFbiMpj%2ffU%3d&tabid=87).

([2]) Paapua Uus-Guinea Iseseisvusriigi kalavarude majandamise seadus 1998, nr 48, 1998, kinnitatud 2. veebruaril 1999, ametlikus väljaandes avaldatud 11. veebruaril 1999 (nr G22) (http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=43Of6hMc9e8%3d&tabid=86).

([3]) Paapua Uus-Guinea Iseseisvusriigi kalavarude majandamise 2000. aasta määrus, nr 2.

([4]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni kaitse- ja majandamismeede 2009-06, 2. jagu.

et Paapua Uus-Guinea ametiasutustele kinnitamiseks saadetud taotlus oli viga, eelkõige kuna ta tavaliselt ei ekspordi külmutatud tervet kala. See on konkreetne juhtum, kus komisjon tegi kindlaks, et Paapua Uus-Guinea ametiasutused on töötlemise avaldusi valesti kinnitanud. Ettevõtja selgitas, et selline olukord tekkis tähelepanematuse tõttu ja oli lihtne viga, kuid ametiasutused möönsid, et selline olukord võis esineda ka muudel juhtudel. Kõnealune olukord on veel üks näide sellest, et jälgitavuse ja läbipaistvuse puudumine näitab suutmatust jälgida ebaseaduslikust, teatamata ja reguleerimata kalapüügist saadud kalandustoodete pääsu Paapua Uus-Guinea ja muudele turgudele.

(48) Arvestades otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda ning tuginedes kõigile komisjoni kogutud faktilistele asjaoludele ja asjaomase riigi avaldustele, tehti vastavalt ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõikele 3 ja artikli 31 lõike 4 punktile b kindlaks, et Paapua Uus-Guinea ei ole täitnud rahvusvahelisest õigusest tulenevaid koostöö- ja jõustamiskohustusi, mis tal on rannikuäärse ja turustamisriigina, et takistada ebaseaduslikust, teatamata või reguleerimata kalapüügist saadud kalandustoodete pääsu oma turule.

3.2. **Suutmatus teha koostööd ja jõustada meetmeid (ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõige 5)**

(49) Komisjon analüüsis, kas Paapua Uus-Guinea ametiasutused teevad tõhusat koostööd komisjoniga, vastates komisjoni taotlustele uurida ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki ja sellega seotud tegevust, anda selle kohta tagasisidet ja võtta järelmeetmeid.

(50) Ehkki Paapua Uus-Guinea ametiasutused, kes on seotud ETR-kalapüügi määruse kohase ELi sertifitseerimissüsteemi rakendamisega, on üldiselt koostöövalmis, vastavad teabenõuetele ja annavad tagasisidet, kahjustab nende vastuste usaldusväärsust läbipaistvuse puudumine ja vähe või üldse mitte võimalik otsuse punkti 3.1 kohane kalandustoodete jälgitavus.

(51) Üldhinnangu käigus Paapua Uus-Guinea kohustuste täitmisele lipuriigina, sadamariigina ja rannikuriigiga analüüsis komisjon ka seda, kas Paapua Uus-Guinea teeb ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastases võitluses koostööd teiste lipuriikidega.

(52) Selleks tehti komisjoni 2012. aasta novembri kontrollkäigu ajal kindlaks, et Paapua Uus-Guinea ametiasutustel puudus tahe teha koostööd Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes tegutsevate laevade lipuriikidega, kuna ametiasutused ei olnud valmis andma lipuriikidele laevade kohta andmeid. See on selge märk, et Paapua Uus-Guinea ei täida oma kohustusi rahvusvahelise õiguse raames (eelkõige ÜRO kalavarude rakenduskokkuleppe artikli 7 lõike 1 punkt a), et tagada tema vetes elavate piirialade kalavarude kaitse ja majandamine ning tagada ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi tulemuslik ja tõhus ennetamine.

(53) Kõnealuse kontrollkäigu ajal püüdis komisjon selgitada pidevaid vastuolusid teabes, mis käsitles Paapua Uus-Guineast pärit kalatoodete ELi importi seoses kohaldatavate kaitse- ja majandamismeetmetega. Paapua Uus-Guinea ametiasutused kinnitasid, et nad teavad, et teave lipuriikide välja antud püügisertifikaatide kohta, milles käsitletakse Paapua Uus-Guineas töötlemiseks otse lossitavat kala, on sageli vale. See ebaõige teave püügisertifikaatides on peamiselt tingitud asjaolust, et Paapua Uus-Guinea ametiasutused ei jaga nende käsutuses olevaid andmeid, eelkõige laeva seiresüsteemi (VMS) ja lossimisdeklaratsioonide andmeid lipuriigiga ning isegi mitte juhul, kui on avastatud eeskirjade eiramine. Sellest tulenevalt peab lipuriigi ametiasutus tuginema oma püügisertifikaatide väljaandmisel kättesaadavale teabele, mis võib olla ebatäielik, ebaõige ja kontrollimatu. Paapua Uus-Guinea ametiasutused aga allkirjastavad töötlemisavaldused, olles täielikult teadlikud, et Paapua Uus-Guineas töödeldava saagi püüdmiseks välja antud püügisertifikaadid on ebaõiged.

(54) Vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklitele 63 ja 64 teevad ranniku- ja lipuriigid koostööd piiriialade kalavarude ja pika rändega kalaliikide majandamisel. ÜRO kalavarude rakenduskokkuleppe artiklitega 7 ja 20 arendatakse edasi koostöökohustust vastavate kokkusobivate kaitse- ja majandamismeetmete võtmise ning selliste meetmete nõuetele vastavuse ja jõustamise tagamise valdkonnas. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendi artikli 7 lõike 1 punktis 3 soovitatakse, et piirialade kalavarude kasutamiseks sõlmitaks tõhusa koostöö saavutamiseks organisatsioonilise korralduse kahepoolne leping, et tagada varude tõhus kaitse ja majandamine. Seda on põhjalikumalt kirjeldatud ETR-kalapüügi vältimise, ärahoidmise ja lõpetamise rahvusvahelise tegevuskava punktides 28 ja 51, milles esitatakse üksikasjalikud juhendid riikidevaheliseks otseseks koostööks, sealhulgas rannikuriikidele kättesaadava teabe või andmete vahetus.

(55) Sellega seoses sätestatakse WCPFC konventsiooni ([1]) artikli 25 lõikes 10, et iga komisjoni liige, kui tal on piisav alus arvata, et kalalaev, mis sõidab niisuguse teise riigi lipu all ja mis on teinud midagi, mis õõnestab vastuvõetud kaitse- ja majandamismeetmete tõhusust konventsiooni piirkonnas, esitab selle teabe asjaomasele lipuriigile. Paapua Uus-Guinea on siiski seisukohal, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed ei ole WCPFC konventsiooni ala, nagu üksikasjalikult analüüsitakse põhjendustes 76–78; see mõjutab kõnealuse sätte rakendamist. Paapua Uus-Guinea käitumine, nagu on kirjeldatud käesolevas punktis, on vastuolus kohustustega, millele osutatakse põhjenduses 54, samuti WCPFC eeskirjadega.

(56) Paapua Uus-Guinea kalavarude seisukohast tuleb hinnata tõhusate koostöömehhanismide olulisust (nagu esitatakse põhjenduses 66), välisriikide laevade ülekaalu Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ja töötleva tööstuse laienemist, nagu on esitatud põhjendustes 30 ja 31. Lisaks on Paapua Uus-Guinea töödeldud kalatoodetel eelisjuurdepääs ELi turgudele Euroopa Ühenduse ja Vaikse ookeani piirkonna vahelise partnerluse vahelepingu raames; Paapua Uus-Guinea on kohustunud sellega seoses tugevdama eeskirju, süsteeme ja protsesse, et tagada kalavarude tõhus kaitse ja majandamine ja kalanduse jätkusuutlik areng ([2]).

(57) 5. juuli 2013. aasta kirjas komisjonile möönis Paapua Uus-Guinea, et on vaja teha koostööd teabe vahetamisel lipuriikidega, eelkõige laevaseiresüsteemi andmete osas. Sarnased märkused esitati 12. detsembril 2013 toimunud koosolekul ning kirjalikult 6. jaanuaril 2014. Mis puudutab tõhusate täitemeetmete olemasolu ja rakendamist, on Paapua Uus-Guinea komisjoni hinnangu kohaselt välja arendanud laevaseiresüsteemi ning kohustab kõiki oma lipu all sõitvaid laevu, mis tegutsevad tema jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, paigaldama pardale kõnealuse seadme. Tänaseni on aga Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes tegutsevate laevade lipuriikidega koostöö tugevdamine ja parandamine endiselt kriitilise tähtsusega lahendamata küsimus. Kuna Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes tegutseb palju kolmandate riikide lipu all sõitvaid laevu, on juurdepääs Paapua Uus-Guinea ametiasutuste kogutavatele laevaseiresüsteemi andmetele laevade kontrolli ja järelevalve seisukohast otsustava tähtsusega. Paapua Uus-Guinea ametiasutustel on sõlmitud kahepoolsed kokkulepped riikidega ja kehtestatud organisatsiooniline kord kalandusühingute ja -ettevõtetega. Tänaseni on asjaomaste lipuriikide juurdepääs laevaseiresüsteemi andmetele jäänud mitterahuldavaks ja keeruliseks. Vastavalt komisjoni kogutud teabele on Paapua Uus-Guinea ametiasutused sõlminud Filipiinide pädeva asutusega sellise kokkuleppe, milles muu hulgas nähakse ette juurdepääs laevaseiresüsteemi andmetele. Nimetatud kokkulepet ei ole rakendatud. Paapua Uus-Guinea ametiasutused teatasid ka, et algatavad 2014. aasta jooksul järk-järgult sarnaste kokkulepete sõlmimise kõigi kolmandate riikide pädevate asutustega, kelle laevad püüavad kala Paapua Uus-Guinea vetes. Sellele vaatamata ei ole nad esitanud ühtki konkreetset ajakava.

([1]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsioon, Honolulu, 5. september 2000 (http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific).

([2]) Vt kättesaadavat teavet ELi Paapua Uus-Guinea kaubandussuhete kohta: http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/regions/pacific/; Majanduspartnerluse vaheleping ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Vaikse ookeani piirkonna riikide vahel (ELT L 272, 16.10.2009, lk 2).

(58) Nagu juba kirjeldatud, teeb seaduste ja menetluste selguse ja läbipaistvuse puudumine eelkõige seoses laeva registreerimise ja litsentseerimisega, püügi ja saagi lossimist käsitlevate andmete jälgitavuse ja usaldusväärsusega (nagu esitatud põhjendustes 41–45) ning varude kaitse ja majandamisega (nagu kirjeldatakse põhjendustes 76–82) võimatuks ETR-kalapüügi eest kehtestatud karistuste tõhusa jõustamise. See vähendab ka võimalust karistada rikkumiste eest ja tõhusalt kontrollida rikkumiste kõrvaldamiseks võetavaid meetmeid, isegi kui kõik vajalikud volitused ja õigused tunduvad olevat seadusega kehtestatud. Seega ei saa Paapua Uus-Guinea tegelikult tõhusalt karistada rikkujaid sellisel viisil, et võtta neilt ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga saadav kasu, nagu soovitatakse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi ennetamist, ärahoidmist ja lõpetamist käsitleva FAO rahvusvahelise tegevuskava punktis 21. Seaduste ja menetluste selguse ja läbipaistvuse puudumine kahjustab ka Paapua Uus-Guinea võimet täita oma rahvusvahelisi kohustusi, mis tulenevad ÜRO kalavarude rakenduskokkuleppe artiklist 20, eelkõige täita tõhusalt nõudeid, mida lipuriigile võidakse esitada seoses kohustusega karistada oma lipu all sõitvaid laevu, mis tegelevad ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga.

(59) Võttes arvesse ajalugu, loodust, asjaolusid, silmas peetava teatamata või reguleerimata kalapüügi esinemise ulatust ja tõsidust, ei suuda Paapua Uus-Guinea ametiasutused tagada tegevuse jälgitavust, kuna süsteemidel puudub selgus ja läbipaistvus. Selliste puuduste tõttu ei ole võimalik usaldusväärsel viisil kindlaks teha teatamata ja reguleerimata kalapüügiga seotud tegevuse võimalikku ulatust. Siiski on teada tõde, et läbipaistvuse puudumine koos ebaseadusliku tegevuse tõhusa kontrollimise võimatusega soodustab ebaseaduslikku tegevust.

(60) Paapua Uus-Guinea ametiasutuste suutlikkust arvesse võttes tuleks ära märkida, et ÜRO inimarengu indeksi ([1]) põhjal peetakse Paapua Uus-Guinead madala inimarengutasemega riigiks (2013. aastal 156. riik 186 riigist), kuid ta on jõudmas keskmise inimarengutasemega riikide sekka. Seda kajastatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1905/2006 (millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend) ([2]) II lisas, kus Paapua Uus-Guinea on liigitatud madalama keskmise sissetulekuga riigiks. Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) arenguabikomitee (OECD/DAC) abisaajate nimekirjas, mis on koostatud 2012. aasta aruannete põhjal, ([3]) on Paapua Uus-Guinea 1. jaanuari 2013. aasta seisuga kui madalama keskmise sissetulekuga riik. Seda arvestades võib pidada pädevate asutuste piiratud finants- ja haldussuutlikkust üheks teguriks, mis takistab Paapua Uus-Guineal koostöö- ja jõustamiskohustusi täiel määral täita. Siiski tuleks arvesse võtta, et inimarengu tase Paapua Uus-Guineas tõuseb (madalast keskmise inimarenguga riigiks) ja et Paapua Uus-Guinea haldussuutlikkust on pidevalt tugevdatud liidu rahalise ja tehnilise abiga. Lõpuks tuleb märkida, et Paapua Uus-Guinea riiklikul kalandusametil on valitsuses märkimisväärne autonoomia, mis võimaldab arendada tõhustatud poliitikat kalanduse juhtimisel.

(61) Komisjon märgib, et 2011. ja 2012. aastal toimunud kontrollkäikude ajal saadud teabe põhjal ei ole põhjust arvata, et Paapua Uus-Guinea ametiasutustel ei ole piisavalt finantsressursse, vaid et pigem puudub vajalik õigus- ja halduskeskkond ametiasutuste ülesannete tõhusa täitmise tagamiseks.

(62) Arvestades otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda ning tuginedes kõikidele komisjoni kogutud faktilistele asjaoludele ja asjaomase riigi avaldustele, tehti vastavalt ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõigetele 3 ja 5 kindlaks, et Paapua Uus-Guinea ei ole täitnud rahvusvahelisest õigusest tulenevaid koostöö- ja jõustamiskohustusi, mis tal on rannikuäärse ja turustamisriigina.

([1]) Teave saadud aadressilt http://hdr.undp.org/en/statistics
([2]) ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.
([3]) http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm

3.3. **Suutmatus rakendada rahvusvahelisi eeskirju (ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõige 6).**

(63) Paapua Uus-Guinea on ratifitseerinud ÜRO mereõiguse konventsiooni ja ÜRO kalavarude rakenduskokkuleppe. Paapua Uus-Guinea on Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni osalisriik. Paapua Uus-Guinea on Vaikse ookeani saarte foorumi kalapüügiametkonna konventsiooni osaline ja Nauru lepingu osaline seoses koostööga ühist huvi pakkuvate kalapüügipiirkondade majandamise küsimustes.

(64) Komisjon analüüsis kogu teavet, mida peeti Paapua Uus-Guinea kui Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni lepinguosalise liikme staatusega seoses asjakohaseks.

(65) Komisjon analüüsis ka teavet, mida peeti asjakohaseks, pidades silmas Paapua Uus-Guinea nõusolekut kohaldada Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjonis vastu võetud kaitse- ja majandamismeetmed.

(66) Võttes aluseks Paapua Uus-Guinea esitatud põhjalikku teavet olukorra kohta tema vetes toimuval tuunipüügil, moodustavad Paapua Uus-Guinea tuunivarud umbes 19 % Vaikse ookeani lääne- ja keskosas püütud tuunisaagist ja umbes 11 % kogu maailma tuunisaagist ([1]) (15 % maailma tuunisaagist ja 50 % Paapua Uus-Guinea saagist vastavalt Paapua Uus-Guinea poolt komisjonile 2011. aastal esitatud teabele, nagu on märgitud põhjenduses 30).

(67) Arvnäitajate alusel, mis on esitatud põhjenduses 66, ilmneb, et Paapua Uus-Guinea haldab suurt osa maailma tuunivarudest ja seega vastutab rannikuäärse riigina selle ressursi vastutustundliku ja pikaajalise säästva majandamise tagamise eest. ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklitega 61–64 ja ÜRO kalavarude rakenduskokkuleppe artiklitega 7 ja 8 reguleeritakse elusressursside kasutamist rannikuäärses riigis, kes peaks edendama oma majandusvööndi elusressursside optimaalse kasutamise eesmärki ning tagama, et muude riikide kodanikud järgiksid tema majandusvööndis kalapüügil kaitse- ja majandamismeetmeid, samuti tegema koostööd asjaomaste riikide ja piirkondlike organisatsioonidega, kes on seotud kalapüügiga selles piirkonnas.

(68) Nagu on kirjeldatud põhjenduses 42, soovitatakse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendis, et kalandusseadused ja nende ettevalmistamine, samuti vastavad poliitika-, otsustamis- ja korraldamismehhanismid oleksid läbipaistvad (artikli 6 punkt 13 ja artikli 7 punkti 1 alapunkt 9). Selle juhendi artikli 11 punktides 2 ja 3 on sätestatud, et rahvusvaheline kala- ja kalatoodete kaubandus ei tohiks takistada kalanduse säästvat arengut, see peaks põhinema läbipaistvatel meetmetel ning läbipaistvatel, lihtsatel ja kõikehõlmavatel seadustel, reeglitel ja haldusmenetlustel.

(69) Sellega seoses tuleb märkida, et rikkudes neid kohustusi ja soovitusi, puuduvad Paapua Uus-Guinea õigusraamistikus sätted, millega tagada Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes tegutsevate laevade tõhus ja tulemuslik haldamine. Selles õigusraamistikus ei ole ka selgeid ja läbipaistvaid sätteid, milles oleks esitatud Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvates igat liiki vetes kohaldatavad kaitse- ja majandamismeetmed, või kui need on olemas, ei ole selgeid ja läbipaistvaid menetlusi, millega määratakse kindlaks, kuidas nende rakendamine peaks olema tagatud. Neid aspekte käsitletakse järgnevalt.

(70) Sellise regulatiivse puuduse esimene aspekt on 1998. aasta tuunivarude majandamiskava puudulikkus ja ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki käsitleva riikliku tegevuskava puudumine.

(71) Tuleb märkida, et tuuni majandamiskavaga kehtestatakse õiguslik raamistik tuunivarude majandamiseks ja selle artikli 3 lõike 3 kohaselt kohaldatakse seda kõigi Paapua Uus-Guinea kalandusvete suhtes, sealhulgas territoriaal- ja arhipelaagivete suhtes.

(72) Paapua Uus-Guinea riiklik kalandusamet tunnistas oma 5. juuli 2013. aasta vastuses komisjonile puudusi õigusraamistikus ja probleeme, mis võivad mõjutada tema juhtimis- ja kontrollisüsteemi. Paapua Uus-Guinea tunnistas, et tuuni 1998. aasta majandamiskava on aegunud ja tuleks läbi vaadata, võttes arvesse muutusi kalandussektoris, muu hulgas piirkondlikke ja allpiirkondlikke kaitse- ja majandamismeetmeid, litsentsi andmise korda ja tingimusi, lubatud kogupüüki, arhipelaagi- ja majanduspiirkonna vete majandamist, võrdlusaluseid ja püügikontrollieeskirju. Paapua Uus-Guinea tunnistas ka seda, et kalandusseadus ja -määrused tuleks läbi vaadata ja vastavalt muuta.

([1]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni teaduskomitee kaheksas korraline istungjärk, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

(73) Paapua Uus-Guinea esitas oma 4. detsembri 2013. aasta kirjas koopia uue tuunivarude majandamiskava tööversioonist. Nad on kinnitanud ka oma 6. jaanuari 2014. aasta kirjas, et on vaja läbi vaadata tuunivarude majandamise kava ja lahendada küsimused kooskõlas rahvusvaheliste kohustuste ja sätetega. Siiski on kirjeldatud toiming Paapua Uus-Guineas alles nõustamisjärgus ja sel ei ole lõplikku väljundit. Tõsiasi on see, et olemasolev kava on aegunud ja seega vastuolus ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 61 lõigetes 2–5, artikli 62 lõikes 1 ja artiklis 64 sätestatud kohustustega, milles käsitletakse vahendite optimaalset kasutamist sobivate kaitse- ja majandamismeetmete abil.

(74) Lisaks aegumisele ei kajasta Paapua Uus-Guinea tuunivarude 1998. aasta majandamiskava tegelikku kalapüüki Paapua Uus-Guineas, vaatamata kindlaksmääratud nõudele seda regulaarselt läbi vaadata (Paapua Uus-Guinea tuunivarude majandamiskava artikkel 4, Paapua Uus-Guinea kalandusseaduse artikkel 28). Kõnealuse kavaga nähakse ette 100 tuuni seinnoodaga laeva tegevuse õiguslik raamistik, kuid Paapua Uus-Guinea jättis selle reguleerimisala laiendamata, mida oleks vaja olnud, et kajastada enam kui 200 laeva tegelikku tegevust.

(75) Samuti tuleks märkida, et vastupidiselt ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni rahvusvahelise tegevuskava (ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks) punktide 25, 26 ja 27 soovitustele ei ole Paapua Uus-Guinea töötanud välja ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastast riiklikku tegevuskava. Paapua Uus-Guinea tunnistas seda oma 5. juuli 2013. aasta vastuses komisjonile.

(76) Regulatiivse puuduse teine aspekt on see, et Paapua Uus-Guineal puuduvad selged kaitse- ja majandamismeetmed, mis oleksid võetud parimate teaduslike soovituste alusel vastavalt tema kohustustele ÜRO mereõiguse konventsiooni, ÜRO kalavarude kokkuleppe ja Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni raames ning kehtiksid kõikides tema riikliku jurisdiktsiooni all olevates vetes, sealhulgas tema arhipelaagi vetes. Komisjoni 2011. ja 2012. aasta kontrollkäigu ajal tehti tõepoolest kindlaks, et kaitse- ja majandamiseeskirjadel puudub läbipaistvus ja selgus (nagu on esitatud põhjendustes 77–82) ning need ei ole kooskõlas parimate teaduslike nõuannetega ega põhine nendel (nagu on esitatud põhjendustes 83–89).

(77) Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvatele vetele osutatakse kui territoriaalvetele, arhipelaagivetele ja majandusvööndile. Vastavalt WCPFC konventsiooni artiklile 3 hõlmab WCPFC pädevusala põhimõtteliselt kõiki Vaikse ookeani veealasid, sealhulgas Paapua Uus-Guinea jurisdiktsiooni alla kuuluvaid vesi.

(78) Siiski teavitas Paapua Uus-Guinea komisjoni, et ta on seisukohal, et konventsioon ei hõlma tema riikliku jurisdiktsiooni all olevaid vesi (territoriaalmeri, arhipelaagiveed, majandusvöönd), kuigi WCPFC on delegeerinud oma kehtestatud kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise konventsiooniosalistele. Kuigi Paapua Uus-Guinea piirab püügikoormust püügipäevade eraldamisega (Vessel Day Scheme – püügipäevagraafik), mida kohaldatakse kõikides kõnealuse konventsiooni osaliste majandusvööndites, ei kohaldata kõnealust piirangut Paapua Uus-Guinea territoriaal- ja arhipelaagivetes.

(79) ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklite 61–64, ÜRO kalavarude kokkuleppe artiklite 5, 7, 8, 9, 10, WCPFC konventsiooni üldeesmärgi ja asjakohaste eeskirjade (eelkõige artiklid 2, 5, 7, 8) kohaselt on rannikuäärse riigi selge ülesanne, vastutus ja kohustus võtta vastu meetmeid, mis on kooskõlas asjaomases piirkonnas ja avamerel kehtivate meetmetega, et tagada piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude pikaajaline jätkusuutlikkus ja edendada nende optimaalset kasutamist. FAO vastutustundliku kalapüügi juhendis, eelkõige selle artikli 7 lõikes 1, artikli 7 lõikes 2, artikli 7 lõikes 3 ja artikli 8 lõikes 1 soovitatakse samuti kasutada nende eesmärkide saavutamiseks häid kogemusi.

(80) Vastuses komisjoni 2011. aasta kontrollkäigu aruandele selgitas Paapua Uus-Guinea, et kõigi WCPFC (komisjoni) liikmete suhtes kehtivad WCPFCs kokkulepitud kaitse- ja majandamismeetmed, ning osutas Paapua Uus-Guinea riikliku kalandusameti ([1]) ametlikul veebisaidil avaldatud kalanduse majandamiskavadele, mis peaksid olema kohaldatavad kõikides Paapua Uus-Guinea riikliku jurisdiktsiooni all olevates vetes (territoriaalmeri, arhipelaagiveed, majandusvöönd), eelkõige piirialade kalavarude suhtes, selleks et tagada samal tasemel kaitse kõikides nende rändeteel asuvates vetes. Siiski tundub, et need kavad hõlmavad ainult Paapua Uus-Guinea majandusvööndis toimuvat tegevust, kuid Paapua Uus-Guinea arhipelaagivetes puuduvad vastavad meetmed.

(81) Selline olukord põhjustab selguse ja läbipaistvuse puudumise, mis lisaks Paapua Uus-Guinea seaduste ja menetluste läbipaistvuse puudumisele kalalaevade registreerimisel ja litsentsimisel, nagu on selgitatud käesoleva otsuse punktides 3.1 ja 3.2, kahjustab ja takistab tõhusate kaitse- ja majandamismeetmete rakendamist Paapua Uus-Guinea kalanduses. Paapua Uus-Guineas on praegu tavaks lisada kehtivad kaitse- ja majandamismeetmed tuunipüügilaevade litsentsi avalikustamata tingimustele. Seega võidakse kohaldada erinevaid meetmeid, mis sõltuvad ka avaldamata, individuaalsetest litsentsitingimustest.

(82) Kokkuvõttes ei leidunud ühtki selget, läbipaistvat ja ühtesobivat kaitse- ja majandamismeedet Paapua Uus-Guinea arhipelaagivete haldamiseks, mis on vastuolus põhjenduses 79 osutatud kohustustega.

(83) Vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklile 61, ÜRO kalavarude kokkuleppe artiklitele 5 ja 6, WCPFC konventsiooni artiklitele 5 ja 6, peavad rannikuäärsed riigid kindlaks määrama elusressursside lubatud kogupüügi oma majandusvööndis, tuginedes parimatele olemasolevatele teaduslikele tõenditele ja lähtudes ettevaatusprintsiibist; rannikuriigid peavad nõuetekohaste kaitse ja majandamismeetmete abil samuti tagama, et ülepüügiga ei kahjustataks elusressursse ja varusid nende majandusvööndis ja muudes nende jurisdiktsiooni all olevates vetes. FAO vastutustundliku kalapüügi juhendis, eelkõige selle paragrahvi 7 punktides 3, 4 ja 5 soovitatakse kasutada nende kohustuste täitmiseks häid tavasid.

(84) Kuna Paapua Uus-Guinea on seisukohal, et WCPFC eeskirjad ei kehti tema jurisdiktsiooni all olevates vetes, ei ole täiesti selge, milliseid andmeid kogutakse ja esitatakse WCPFC-le; see ei pruugi kehtida kõigi Paapua Uus-Guinea kalandusvete hindamise kohta. WCPFC teaduskomitee aruannetes tõstatatakse regulaarselt andmelünkade küsimus. Näiteks märkis WCPFC teaduskomitee 7. istungjärgu aruande punktis 89, et esitatud andmetes esineb mõningaid vastuolusid laevastike püügipäevikute aruannetes vööttuuni, suursilmtuuni ja kulduim-tuuni kohta, ning soovitas seinnoodaga püütud saagi täpse koostise tähtsuse tõttu ja teaduslikke eesmärke silmas pidades arutada seda küsimust tehnilises ja vastavuskomitees ([2]). Punktis 37 rõhutati ebakindlust teadmistes seinnoodaga püütud saagi koostise kohta ja nõuti, et Paapua Uus-Guinea jätkaks tööd seinnoodaga püütud saagi koostise hinnanguliste andmete täpsustamisel. 8. istungjärgul tõstatas WCPFC teaduskomitee uuesti küsimused püügi ja saagi koostise andmelünkade ja ebakõlade kohta, ([3]) esitas märkusi prahtimislepingute raames kehtivate aruandekohustuste kohta ja andis majandamisalaseid soovitusi töö parandamiseks ([4]). Teaduskomitee käsitles ka andmete puudumist või puudulikkust mõne konventsiooniosalise puhul, kellest mõni tegutseb Paapua Uus-Guinea riikliku jurisdiktsiooni all olevates vetes.

(85) Aruannetes märgitakse ka seda, et veel ei ole saavutatud 100 % vaatlejaga hõivatust, nagu on nõudnud WCPFC, ning et Paapua Uus-Guinea poolt teaduskomiteele 2012. aastal esitatud viimase aastaaruande kohaselt ei vasta ta veel sellele nõudele ([5]).

([1]) http://www.fisheries.gov.pg/

([2]) WCPFC teaduskomitee kokkuvõttev aruanne, seitsmes korraline istungjärk, Pohnpei, Mikroneesia Liiduriigid, 9–17. august 2011 (http://www.wcpfc.int/node/2896).

([3]) WCPFC teaduskomitee kokkuvõttev aruanne, kaheksas korraline istungjärk, 7.–15. august 2012 (http://www.wcpfc.int/node/4587), punkt 3.1.

([4]) WCPFC teaduskomitee kokkuvõttev aruanne, kaheksas korraline istungjärk, punktid 69–71.

([5]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni teaduskomitee kaheksas korraline istungjärk, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

(86) WCPFC teaduskomitee nentis 7. istungjärgul, et kui tavapärane vööttuuni püük jätkub, siis püügimäärad tõenäoliselt vähenevad ja püüki tuleb vähendada, kuna varud on ülepüütud maksimaalse säästva saagikuse tasemeni. Seetõttu tuleks jälgida püügikoormuse suurendamist ([1]).

(87) Paapua Uus-Guinea ei rakenda oma arhipelaagivetes ühtegi WCPFC kaitse- ja majandamismeedet ega ole tal ka vastavaid kehtivaid meetmeid. Võttes arvesse tuunivarude pikki rändeid ja rändavat elulaadi ning tuunivarude ja kalapüügi tähtsust Paapua Uus-Guinea arhipelaagivetele, mis on geograafiliselt tähtis tuuni kudemiskoht, ohustab selline olukord tuunivarude kaitseks tehtavaid jõupingutusi tervikuna. Seega ei taga Paapua Uus-Guinea kaitse- ja majandamismeetmete rakendamist kõigis oma jurisdiktsiooni all olevates vetes viisil, mis on vastavuses Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni nõuetega ja tema kohustusega tagada, et rannikuäärse riigi jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes paiknevaid liike ei ohustataks ülepüügiga.

(88) Komisjon analüüsis ka kogu teavet, mida peeti oluliseks seoses Paapua Uus-Guinea võimaliku tegevuse või tegevusetusega, mis võib olla kahandanud kohaldatavate õigus- ja haldusnormide või rahvusvaheliste kaitse- ja majandamismeetmete tulemuslikkust.

(89) Selle kohta tuleb märkida, et Paapua Uus-Guinea tuunipüügi majandamiskava kohaselt on lubatud kogupüügi (TAC) ülempiiriks kehtestatud 338 000 tonni aastas (artikkel 33) ja tuunipüügiseineritele antavate litsentside ülempiiriks 100 (artikli 32 lõige 2). Praegune püügimaht on siiski üle 700 000 tonni ja Paapua Uus-Guinea vetes tegutsevaid litsentsitud seinereid on üle 200. Seetõttu leiab komisjon, et olemasolevad meetmed ei suuda tagada rahvusvaheliste kohustustuste täitmist seoses kaitse- ja majandamismeetmetega. Kuna tuun on piirialade pika rändega kalavaru, siis peavad kaitse ja majandamismeetmed tõhususe ja jätkusuutlikkuse saavutamiseks olema järjepidevad ja kooskõlas kogu rändealal, mis on ka WCPFC konventsiooni üldine eesmärk; ([2]) praegune tuuni majandamiskava ei võimalda seda kohustust täita.

(90) Otsuse käesolevas punktis selgitatud olukorda arvesse võttes ja kõikidele komisjoni kogutud faktidele ning riigi tehtud avaldustele tuginedes võib ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõigete 3 ja 6 alusel väita, et Paapua Uus-Guinea ei ole täitnud rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi, mis on seotud rahvusvaheliste eeskirjade, määruste ning kaitse- ja majandamismeetmetega.

3.4. **Arenguriikide eripiirangud**

(91) Tuleks meeles pidada, et ÜRO inimarengu indeksi ([3]) põhjal peetakse Paapua Uus-Guinead madala inimarengutasemega riigiks (2012. aastal 156. riik 186 riigist), kuid ta on jõudmas keskmise inimarengutasemega riikide sekka. Seda kajastatakse ka määruse (EÜ) nr 1905/2006 II lisas, kus Paapua Uus-Guinea on liigitatud madalama keskmise sissetulekuga riigiks. Siiski on Paapua Uus-Guinea kõige uuema teabe, OECD/DAC 1. jaanuari 2013. aasta aruandaruande kohaselt 2012. aasta tulemuste põhjal ([4]) liigitatud madalama keskmise sissetulekuga riigiks.

(92) Tuleb märkida, et komisjon sai Paapua Uus-Guinea kui lipuriigi teatise 4. veebruaril 2010 kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 20. Paapua Uus-Guinea kinnitas seejärel ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi määruse artikli 20 lõike 1 kohaselt, et riigis on loodud õigusnormide ning kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise, kontrollimise ja jõustamise kord, mida selle kalalaevad peavad täitma.

([1]) WCPFC teaduskomitee kokkuvõttev aruanne, seitsmes korraline istungjärk, punktid 35 ja 36.
([2]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsioon, eriti selle artiklid 2 ja 5.
([3]) Teave saadud aadressilt http://hdr.undp.org/en/statistics/
([4]) Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabi komitee nimekiri ametliku arenguabi saajatest (http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm).

(93) Komisjon teavitas Paapua Uus-Guinead erinevatest puudustest, mille ta oli avastanud esimesel kontrollkäigul novembris 2011. Aasta hiljem, oma teisel missioonil novembris 2012 leidis komisjon, et olukord Paapua Uus-Guineas on jäänud samaks.

(94) Oma 5. juuli 2013. aasta avalduses tunnustas Paapua Uus-Guinea riiklik kalandusamet ELi jätkuvat abi Paapua Uus-Guinea ametiasutustele erinevate piirkondlike ja allpiirkondlike programmide kaudu; tehnilist abi anti ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastase võitluse jaoks ka 2011. aastal [1].

(95) Komisjon on seega võtnud arvesse Paapua Uus-Guinea arenguraskusi ning andnud Paapua Uus-Guineale piisavalt aega selliste meetmete võtmiseks, millega oleks võimalik hakata sidusal, tulemuslikul ja mittetakistaval viisil täitma rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi alates aastast 2011.

(96) Käesoleva otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda arvesse võttes ja komisjoni kogutud kõigi faktide ning riigi esitatud avalduste põhjal võib ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõike 7 kohaselt väita, et Paapua Uus-Guinea arengutase võib piirata tema kalamajanduse arengut. Paapua Uus-Guineas väljaselgitatud puudujääkide laadi, ELi antud abi ja olukorra parandamiseks võetud meetmeid arvesse võttes ei leitud siiski mingit kinnitavat tõendusmaterjali selle kohta, et Paapua Uus-Guinea suutmatus täita talle rahvusvahelise õigusega seatud kohustusi oleks põhjustatud puudulikust arengutasemest. Paapua Uus-Guinea tõusuteel olev arengutase ei põhjenda ega õigusta Paapua Uus-Guinea üldist suutlikkust lipuriigina ja eelkõige rannikuriigina kalanduse valdkonnas ning tema tegevuse ebapiisavust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning vastava tõhusa seire, kontrolli ja järelevalve tagamiseks tema jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes toimuva püügitegevuse üle.

(97) Otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda arvesse võttes ja komisjoni kogutud kõikide faktide ning riigi esitatud avalduste põhjal võib ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõike 7 kohaselt väita, et Paapua Uus-Guinea üldine arengutase ei piira tema kalandusalast arengut ega suutlikkust.

4. KOOSTÖÖD MITTETEGEVATE KOLMANDATE RIIKIDE VÕIMALIKU KINDLAKSMÄÄRAMISE KOKKUVÕTE

(98) Võttes arvesse eespool esitatud järeldusi Paapua Uus-Guinea suutmatuse kohta täita rahvusvahelisest õigusest tulenevaid lipu-, sadama-, turu- või rannikuäärse riigi kohustusi ning võtta meetmeid ETR-kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, tuleks kõnealust riiki kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 32 teavitada tema võimalikust kindlaksmääramisest riigina, keda komisjon käsitab ETR-kalapüügi vastases võitluses koostööd mittetegeva kolmanda riigina.

(99) Kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikli 32 lõikega 1 peaks komisjon teavitama Paapua Uus-Guinead võimalusest, et ta määratakse kindlaks kui koostööd mittetegev kolmas riik. Samuti peaks komisjon rakendama Paapua Uus-Guinea suhtes kõiki ETR-kalapüügi määruse artiklis 32 sätestatud demarše. Asjakohase haldamise huvides tuleks määrata kindlaks ajavahemik, mille jooksul kõnealune riik saab teatele kirja teel vastata ja olukorda parandada.

(100) Paapua Uus-Guinea teavitamine tema võimalikust kindlaksmääramisest riigina, keda komisjon käsitab koostööd mittetegevana käesoleva otsuse tähenduses, ei välista ega ka too automaatselt kaasa komisjoni või nõukogu mis tahes edasisi meetmeid koostööd mittetegevate riikide kindlaksmääramiseks ja nende nimekirja koostamiseks,

[1] Arenguriikide toetamine ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki käsitleva määruse (EÜ) nr 1005/2008 rakendamise nõuete täitmisel, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Ainus artikkel

Paapua Uus-Guinea Iseseisvusriiki teavitatakse käesolevaga tema võimalikust kindlaksmääramisest kolmanda riigina, keda komisjon käsitab ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastases võitluses koostööd mittetegeva kolmanda riigina.

Brüssel, 10. juuni 2014

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Maria DAMANAKI

KOMISJONI OTSUS,

10. juuni 2014,

millega teavitatakse kolmandat riiki, kelle puhul komisjon peab võimalikuks selle kindlaksmääramist koostööd mittetegeva kolmanda riigina vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks

(2014/C 185/03)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999, [1] eriti selle artiklit 32,

ning arvestades järgmist:

1. **SISSEJUHATUS**

(1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008 (ETR-kalapüügi määrus) on kehtestatud Euroopa Liidu süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks.

(2) ETR-kalapüügi määruse VI peatükis on sätestatud koostööd mittetegevate kolmandate riikide kindlaksmääramise, sellise riigina kindlaks määratud kolmandatele riikidele suunatud demarşide, selliste riikide nimekirja koostamise ja avalikustamise, selliste riikide nimekirjast kustutamise ning erakorraliste meetmete võtmise kord.

(3) Vastavalt ETR-kalapüügi määruse artiklile 32 peaks komisjon teavitama kolmandaid riike sellest, et nad võidakse liigitada koostööd mittetegevaks riigiks. Selline teavitamine on esialgne. Kolmandate riikide teavitamine sellest, et nad võidakse liigitada koostööd mittetegevaks riigiks, põhineb ETR-kalapüügi määruse artiklis 31 sätestatud kriteeriumidel. Samuti peaks komisjon rakendama nende riikide suhtes kõiki artiklis 32 sätestatud demarše. Eelkõige peaks komisjon lisama teatesse sellise liigitamise aluseks olevad olulised faktid ja kaalutlused, kõnealuste riikide võimaluse vastata ja esitada tõendusmaterjal sellise liigitamise ümberlükkamiseks või vajaduse korral tegutsemiskava olukorra parandamiseks ja ülevaate selleks võetud meetmetest. Komisjon peaks andma asjaomastele riikidele piisavalt aega teatele vastamiseks ja mõistlikult aega olukorra parandamiseks.

(4) ETR-kalapüügi määruse artikli 31 kohaselt võib Euroopa Komisjon määrata kindlaks kolmandad riigid, kes on tema hinnangul ETR-kalapüügi vastase võitluse valdkonnas koostööd mittetegevad kolmandad riigid. Kolmanda riigi võib liigitada koostööd mittetegevaks kolmandaks riigiks, kui ta ei täida lipu-, sadama-, turu- või rannikuriigina rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi võtta meetmeid ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks.

(5) Koostööd mittetegevate kolmandate riikide kindlaksmääramine põhineb ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõikes 2 sätestatud kogu teabe läbivaatamisel.

(6) Kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 33 võib nõukogu koostada koostööd mittetegevate riikide nimekirja. Nende riikide suhtes kohaldatakse muu hulgas ETR-kalapüügi määruse artiklis 38 sätestatud meetmeid.

(7) ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõike 1 kohaselt palutakse kolmandaid riike, kes on ka lipuriigid, teavitada komisjoni õigusnormide ning kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise, kontrollimise ja jõustamise korrast, mida selle riigi kalalaevad peavad täitma.

(8) ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõike 4 kohaselt teeb komisjon kolmandate riikidega halduskoostööd valdkondades, mis on seotud kõnealuse määruse rakendamisega.

[1] ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

2. **FILIPIINI VABARIIGIGA SEOTUD MENETLUS**

(9) Komisjon tunnistas 15. jaanuaril 2010 kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 20 vastuvõetavaks Filipiini Vabariigi (edaspidi „Filipiinid") kui lipuriigi teatise.

(10) 23. kuni 27. jaanuarini 2012 tegi komisjon koos Euroopa Kalanduskontrolli Ametiga (EFCA) kontrollkäigu Filipiinidele seoses ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõikes 4 sätestatud halduskoostööga.

(11) Kontrollkäigu eesmärk oli kontrollida teavet Filipiinidel kehtivate õigus- ja haldusnormide ning kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise, kontrollimise ja jõustamise korra kohta, mida riigi kalalaevad peavad täitma, ning meetmete kohta, mida Filipiinid on võtnud ETR-kalapüügi vastu võitlemise kohustuse täitmiseks ja Euroopa Liidu püügisertifitseerimissüsteemi rakendamisega seotud nõuete ja punktide järgimiseks.

(12) Filipiinid esitasid 3. veebruaril 2012 täiendavat teavet.

(13) Kontrollkäigu lõpparuanne saadeti Filipiinidele 21. veebruaril 2012.

(14) Filipiinide kommentaarid kontrollkäigu lõpparuande kohta saadi 24. märtsil 2012.

(15) Komisjoni järgmine kontrollkäik Filipiinidele esimese kontrollkäigu ajal võetud meetmete hindamiseks tehti 25.–27. juunil 2012.

(16) Komisjon esitas 28. juunil 2012 Filipiinidele kirjalikud märkused Filipiinide tegevuskava kohta, milles käsitleti ETR-kalapüügiga seotud küsimusi.

(17) Filipiinid esitasid 4. oktoobril 2012, 12. detsembril 2012 ja 14. veebruaril 2013 täiendavat teavet.

(18) Filipiinide ja komisjoni vaheline videokonverents leidis aset 8. veebruaril 2013.

(19) Filipiinid esitasid 22. aprillil 2013 täiendavat teavet.

(20) 25. aprillil 2013 toimus Brüsselis tehnilisi küsimusi käsitlev koosolek, kus Filipiinid esitasid täiendavat teavet.

(21) Järgmine Filipiinide ja komisjoni vaheline koosolek toimus 11. juunil 2013 Brüsselis.

(22) Filipiinid esitasid 14. juunil 2013 täiendavat teavet. Selle teabega viisid Filipiini ametiasutused komisjoni kurssi edusammudega ETR-kalapüügi vastu võitlemise tegevuskava väljatöötamisel ja esitasid esialgse riikliku tegevuskava kalandusseaduse läbivaatamiseks.

(23) 22.–26. juulini 2013 organiseeris komisjon Filipiinide ametiasutuste palvel koos Euroopa Kalanduskontrolli Ametiga (EFCA) Manilas suutlikkuse suurendamise õpikoja, kus keskenduti sadamariigi meetmetele ja riskianalüüsile.

(24) Filipiinid esitasid 11. novembril 2013 täiendavat teavet.

(25) Filipiinide ja komisjoni talituste vaheline koosolek toimus 22. novembril 2013 Brüsselis.

(26) 2013. aasta detsembris teatasid Filipiini ametiasutused komisjonile, et nad on alla kirjutanud korraldusele, millega võetakse vastu ETR-kalapüügi vastane riiklik tegevuskava. Samuti edastasid ametiasutused komisjonile 9. detsembril 2013 allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumi, millega loodi Filipiini ja Paapua Uus-Guinea ametiasutuste vaheline kalanduskoostöö ühiskomitee.

(27) 2014. aasta veebruaris sai komisjon kätte saadetise, mis sisaldas ETR-kalapüügi vastast riiklikku tegevuskava, uut kalandusseaduse läbivaatamise eelnõu ja jälgitavust käsitleva määruse eelnõu. Kalandusseaduse eelnõu oli esitatud Filipiinide Kongressi senatile ja esindajatekojale.

(28) Filipiinide ja komisjoni talituste ühine koosolek toimus 5. märtsil 2014 Brüsselis. Filipiinid esitasid täiendavat teavet 25. märtsil 2014, 3. mail 2014 ja 15. mail 2014.

(29) Eespool kirjeldatud teabevahetuse käigus rakendasid Filipiinid komisjoniga koostöö tegemisel konstruktiivset lähenemisviisi. Kohapealsete kontrollkäikude ajal välja selgitatud peamiste puudujääkide kõrvaldamisel saavutati tõepoolest märkimisväärset edu. Siiski on veel palju puudusi, mis ei ole täielikult kõrvaldatud.

(30) Filipiinid on Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni (WCPFC), Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) ja India Ookeani Tuunikomisjoni (IOTC) liige. Filipiinid on ka siniuim-tuuni kaitse komisjoni (CCSBT) mittelepinguosaline koostööpartner. Filipiinid on ratifitseerinud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooni (UNCLOS).

(31) Selleks et hinnata, kuidas Filipiinid täidavad rahvusvahelisi lipu-, sadama-, ranniku- või tururiigi kohustusi, mis on sätestatud põhjenduses (30) nimetatud rahvusvahelistes lepingutes ning mille on kehtestanud põhjenduses (30) nimetatud piirkondlikud kalavarude majandamise organisatsioonid, kogus komisjon kogu teabe, mida ta pidas kõnealuse ülesande täitmiseks vajalikuks, ja analüüsis seda.

(32) Komisjon kasutas ka asjaomaste kalandusorganisatsioonide avaldatud andmetest saadud teavet, samuti üldsusele kättesaadavat teavet.

3. FILIPIINIDE VÕIMALIK KINDLAKSMÄÄRAMINE KOOSTÖÖD MITTETEGEVAKS KOLMANDAKS RIIGIKS

(33) Komisjon analüüsis ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõike 3 kohaselt Filipiinide kohustusi lipu-, sadama-, rannikuäärse või tururiigina. Kõnealuse läbivaatamise eesmärgil võttis komisjon arvesse näitajaid, mis on loetletud ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõigetes 4–7.

3.1. ETR-kalapüügiga tegelevate laevade ning ETR-kalapüügist tulenevate kaubandusvoogude korduv esinemine (ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõige 4)

(34) Filipiinide lipu all sõitvate laevade kohta märgitakse piirkondlike kalandusorganisatsioonide koostatud laevade nimekirjade põhjal, et Filipiinide laevu ei ole esialgsetes ega lõplikes ETR-kalapüügiga tegelevate laevade nimekirjades ning et puuduvad tõendid Filipiinide lipu all sõitvate laevade varasemate ETR-kalapüügi juhtumite kohta, mille põhjal komisjon saaks artikli 31 lõike 4 punkti a kohaselt analüüsida Filipiinide suutlikkust korduva ETR-kalapüügi vastu võitlemisel.

(35) Vastavalt artikli 31 lõike 4 punktile b uuris komisjon ka meetmeid, mida Filipiinid on võtnud seoses ETR-kalapüügist saadud kalandustoodete pääsuga oma turule.

(36) Komisjon on kogu tema käsutuses oleva teabe hindamise põhjal jõudnud arvamusele, et Filipiinid ei suuda tagada, et Filipiinidele või Filipiinidel paiknevatesse töötlemistehastesse toodud kalandustooted ei pärine ETR-kalapüügist. Sellise olukorra põhjustavad süsteemsed probleemid, mis vähendavad Filipiinide ametiasutuste võimalusi kindlaks teha saagi päritolu, sest neil ei ole ametlikke andmeid lossitud, imporditud ja/või töödeldud kala kohta. Käesolevas dokumendis on kokku võetud komisjoni hinnangu aluseks olevad peamised asjaolud.

(37) Filipiinidel on suur kalalaevastik, mis püüab kala nii oma riigi jurisdiktsiooni all olevates vetes kui ka avamerel ja teiste riikide jurisdiktsiooni all olevates vetes. Vastavalt komisjonile esimesel kontrollkäigul 2012. aastal esitatud teabele ja üldsusele kättesaadavale teabele oli laevastikus umbes 9 300 kutselise kalapüügiga tegelevat laeva ja umbes 470 000 nn *banca*'t (väike rannapüügilaev) ([2]). Rannakalurid ei tegutse oma riigi jurisdiktsiooni all olevatest vetest väljaspool ning vähemalt osa nende saagist eksporditakse ELi. Filipiinidel on suur kaugsõidu kalalaevastik, kuhu 2014. aasta märtsi seisuga kuulub 68 tuunipüügilaeva (tuunilaevad), mis on registreeritud IOTC koostatud, püügiloaga laevade nimekirjas, ja 18 tuunipüügilaeva mis on registreeritud ICCAT koostatud, püügiloaga laevade nimekirjas. Vastavalt teabele, mille Filipiinid esitasid WCPFC-le 2012. ja 2013. aasta kalapüügi aastaaruannetes, oli Filipiinidel 1. juuli 2012 seisuga kõnealuses piirkondlikus kalandusorganisatsioonis registreeritud 622 kalalaeva (sh transpordi- ja kalaveolaevad) ja 11. juuni 2013 seisuga 722 kalalaeva ([3]). Filipiinide laevad püüavad peamiselt tuunikala. Filipiinide aastaaruandes esitatud püügiandmed hõlmavad kogu tuunisaaki, mis on lossitud Filipiinide sadamates, võtmata arvesse, kus see on püütud, ega erista saaki selle päritolu või püüdnud laeva lipuriigi põhjal. See paneb kahtluse alla saagi päritolu jälgimise suutlikkuse, mida selgitatakse lähemalt põhjendustes (46) kuni (55).

(38) Vastavalt Filipiini kalandus- ja vesiviljelusbüroo andmetele on Filipiini laevade tavapärased rahvusvahelised püügialad järgmised: Sulawesi meri, Indoneesia veed, Malaisia veed, Palau veed, Paapua Uus-Guinea, Vaikse ookeani lääneosa ning ICCAT ja IOTC alad. Filipiinid on sõlminud kalanduslepingu Paapua Uus-Guineaga, Kiribatiga ja Saalomoni saartega. 5. märtsil 2014 toimunud koosolekul esitatud teabe kohaselt tegutseb enamik kalalaevu (seinnoodalaevad) Paapua Uus-Guinea vetes (46) ja majandusvööndites väljaspool asuvatel avamerealadel, nn avameretaskutes, mis asuvad WCPFC reguleeritavas piirkonnas (33). Ainult kaks kalalaeva tegutsevad praegu Saalomoni saarte vetes. ELi turgu varustatakse ka Paapua Uus-Guineas lossitud saagist valmistatud toodetega (tuunikonservid). 2014. aasta märtsi seisuga tegeleb kuus Filipiinide kalalaeva aktiivse püügiga IOTC reguleeritavas piirkonnas ja kaheksa ICCAT reguleeritavas piirkonnas. Ainsad prahitud välismaised kalalaevad on kalaveolaevad ja need tegutsevad ainult WCPFC piirkonnas. Praegu ei ole ühelgi välismaisel kalalaeval luba püüda Filipiini majandusvööndis.

(39) Filipiinide laevastiku koosseis kombineerituna erinevatest allikatest pärit kalatoodetega, mis sisenevad tarneahelasse, koos ebapiisava jälgitavussüsteemiga kätkeb endas selget ohtu, et ETR-kalapüügist saadud kalandustooted pääsevad Filipiini turule.

(40) Pidades silmas Filipiinide tuunitöötlemistööstust, analüüsis komisjon selle tööstuse tegevusega seonduvat olukorda ja mõju, mis sel tegevusel võib olla seoses ETR-kalapüügist saadud kalandustoodete pääsuga tema turule.

(41) ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni rahvusvahelises tegevuskavas ETR-kalapüügi ennetamiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks (IPOA-IUU) esitatakse juhised rahvusvaheliselt kooskõlastatud turumeetmete kohta, millega toetatakse ETR-püügist saadud kala ja kalatoodete vähendamist ja likvideerimist, samuti tehakse tegevuskava punktis 71 ettepanek, et riigid astuksid samme oma turgude läbipaistvuse suurendamiseks, et võimaldada kala ja kalatoodete jälgitavust. FAO vastutustundliku kalapüügi juhendis, eelkõige selle artiklis 11 käsitletakse püügijärgse tegevuse häid tavasid ja vastutustundlikku rahvusvahelist kaubandust. Artikli 11 punkti 1 alapunktis 11 märgitakse, et riigid peaksid hoolitsema selle eest, et riikidevaheline ja kodumaine kala- ja kalatoodete kaubandus oleks kooskõlas nõutavate kaitse- ja majandamismeetmetega, parandades seejuures kaubaks mineva kala ja kalatoodete päritolu kindlakstegemist.

(42) Töötlemistehased saavad oma tooraine Filipiinide lipu all sõitvatelt laevadelt, mis tegutsevad Filipiinide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, avamerel ja kolmandate riikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ning välisriikide lipu all sõitvatelt laevadelt, mis lossivad kala Filipiinidel, samuti impordi teel.

([2]) Põllumajandusosakond – kalandus- ja vesiviljelusbüroo, Filipiinide kalanduse iseloomustus 2011, http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20(Final)%20(4).pdf

([3]) http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Rev-2.pdf
http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Part-1.pdf

(43) Mõned laevad, mis lossivad kalasaagi Filipiinidel, sõidavad Korea ja Paapua Uus-Guinea lipu all. Sellega seoses tuleb meenutada, et komisjon teatas Koreale 26. novembril 2013 ([4]), et ta peab võimalikuks selle kindlaksmääramist koostööd mittetegeva kolmanda riigina vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ETR-kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, ning Paapua Uus-Guineale teatas komisjon seda samal kuupäeval kui Filipiinidele. Kala pärineb ka Filipiinide kalandusettevõtjatelt, kes tegutsevad Paapua Uus-Guineas ([5]).

(44) Samuti võib Filipiinidele imporditud ja seal töödeldud kala olla pärit kolmandatest riikidest, sealhulgas sellistest komisjoni poolt teavitamata riikidest nagu Vanuatu, Kiribati ja Mikroneesia Liiduriigid ([6]) Seepärast tuleb meelde tuletada, et Vanuatu, Kiribati ja Mikroneesia Liiduriigid ei või eksportida kalatooteid Euroopa Liitu, sest komisjon ei tunnistanud vastuvõetavaks nende kui lipuriikide teatisi vastavalt ETR-kalapüügi määruse artiklile 20

(45) Vastavalt FAO vastutustundliku kalapüügi juhendi artikli 11 lõike 1 punktile 11 peaksid Filipiinid suutma jälgiga kala ja kalatoodete päritolu ning järelikult ka tagama, et ELi nõuetele mittevastavat kala ELi ei ekspordita. Sellele vaatamata ei rakenda Filipiinid jälgitavussüsteemi, mis oleks vajalik selleks, et vältida tooraine ja kalatoodete importi ja reeksporti teavitamata riikidest ja ELiga koostööd mittetegevaks riigiks liigitatud riikidest. Samuti on vajalik jälgitavussüsteem, mis toimiks alates lossimisest kuni eksportimiseni või importimisest kuni järgmise eksportimiseni. Sellist süsteemi Filipiinidel aga ei ole ning kalapüügi üle kontrolli ja seire puudumine, eelkõige selle puudumine lossimisel, merel ja sadamas, samuti püügipäevikute üle, toob kaasa ohu, et ebaseaduslikust, teatamata või reguleerimata kalapüügist saadud kalandustooted võivad kergesti pääseda Filipiinide ja ELi turule. Samuti on tavapärane see, et Filipiinide lipu all sõitvad laevad püüavad kala kolmandate riikide vetes ja see kas lossitakse kolmandates riikides edasiseks töötlemiseks või laaditakse ümber kolmandate riikide vetes ja seejärel saadetakse edasi töötlemiseks mõnda muusse riiki. Seega toimuvad paljud riskantsed tehingud Filipiinide vetest väljaspool. Filipiinide ametiasutustel peaks ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 94 kohaselt lasuma täielik vastutus oma riigi laevade eest. Kuid Filipiinid ei rakenda ühtki meedet, mis on vajalikud selleks, et tagada, et ametiasutused kontrollivad oma riigi laevade kohta käiva teabe tõesust ja tehingute jälgitavust.

(46) Filipiinid võtsid vastu kalanduse korraldamise määruse nr 241 laevaseiresüsteemi (VMS) rakendamiseks avamerel tegutsevatel laevadel. Kuid Filipiinidel ei ole toimivat juurdepääsu asukohta või tegevust käsitlevale vajalikule teabele seoses mõne oma laevaga, mis tegutseb kolmandate riikide, näiteks Paapua Uus-Guinea vetes. See vähendab Filipiinide võimekust võtta lipuriigina täielik vastutus püügisertifikaatide nõuetekohase väljaandmise eest. Üksikasjalikum ülevaade seire, kontrolli ja järelevalvega seotud probleemidest antakse punkti 3 lõikes 2.

(47) Ehkki lossimisdeklaratsioonid on jälgitavuse tagamiseks äärmiselt vajalikud kontrollimise võimaldamiseks ja selleks, et mitte kaotada ülevaadet ettevõtete sisendi ja väljundi üle, ei kasutata neid kogu Filipiinidel lossitava kalasaagi suhtes. Täieliku usaldusväärsuse tagamiseks peab sellise dokumendi sisu (püütud kala kogus ja liik) kontrollima ja kinnitama sõltumatu asutus; ettevõtja esitatud andmetele tuginemine, nagu Filipiinid paljudel juhtudel teevad, ei ole piisav. Kalapüügi tõhusaks jälgimiseks tuleb laevadelt nõuda lossimisdeklaratsiooni täitmist iga kord, kui nad oma saagi lossivad, kuid praegu on see nõutav üksnes Filipiinidel toimuva lossimise puhul. Filipiini ametiasutused ei ole rakendanud ühtki ühtset meetmekogu kolmandates riikides aset leidvate lossimiste puhul dokumentide kontrollimiseks. Paapua Uus-Guinea vetest pärit saagiga seoses selgitas komisjon oma esimesel kontrollkäigul Filipiinidele 2012. aastal välja, et mõnel juhul ametiasutused ei teadnud, kas kala lossiti Paapua Uus-Guineas või laaditi ümber Paapua Uus-Guinea vetes enne Filipiinidele saatmist.

([4]) ELT C 346, 27.11.2013, lk 26.
([5]) Vt joonealune märkus 2.
([6]) Vt joonelaune märkus 2.

(48) Filipiinid lisasid oma seadusandlusesse püügi sertifitseerimise süsteemi. Kalanduse korraldamise määruse nr 238 artikliga 13 nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 (püügi sertifitseerimissüsteemi kohta) rakendamist reguleerivate eeskirjade ja määruste kohta kehtestati saagi valideerimistunnistus (CVC), mis nimetati kalanduse korraldamise määrusega nr 238–1 ümber saagi päritolu käsitlevaks lossimisdeklaratsiooniks (COLD). COLDi, teatavat laadi lossimisdeklaratsiooni kasutamine on kohustuslik ainult nendele laevadele, mis lossivad oma saagi teatavas Filipiinide sadamas. See välistab määruse nr 238–1 kohaldamise Filipiinide lipu all sõitvate laevade suhtes, mis lossivad oma saagi muudes riikides ja mis on tavapärane toiming.

(49) Kutselise kalapüügiga tegelevad laevad täidavad lossimisdeklaratsiooni lossimise ajal ning selle allkirjastab Filipiini kalandus- ja vesiviljelusbüroo inspektor. Probleem seisneb selles, et lossimissertifikaadil on teave kalapüügilaeva kohta isegi siis, kui saak lossitakse kalaveolaevalt. Seepärast võib juhtuda, et inspektor sertifitseerib alles merel olevate püügilaevade saaki, omamata mingit teavet püügitegevuse kohta. Samuti ei taga praegune kala lossimise sertifitseerimise süsteem piisavat jälgitavust, kuna see ei seosta kogu kättesaadavat ja asjakohast teavet omavahel, näiteks lossiva laeva ja töötleva tööstuse kohta, kuhu saak saadetakse.

(50) Väikesemahulise püügi puhul ei ole peaaegu mingit kontrolli ei merel ega lossimiskohas; kalapüügiaruandeid ei allkirjasta kohalikud ametiasutused, vaid neid tõendavad töötlemisettevõtted toormaterjali kättesaamisel. Ametiasutused selgitasid, et vahendite puudumise tõttu juhtub väga harva, et asjaomase riikliku ametiasutuse töötaja viibib lossimise juures. Seetõttu võib juhtuda, et kui ametiasutuse ametlik esindaja ei viibi püügiaruande täitmise juures, siis deklareeritakse ühe kalalaeva mitu lossimist üheks, segades registreeritud ja litsentsiga laevade saagi väikesemahuliste litsentsimata ja registreerimata laevade saagiga. See tekitab probleeme, kuna sellised aruanded on peamised dokumendid, mida kasutatakse lihtsustatud püügisertifikaatide väljaandmiseks.

(51) Kalandus- ja vesiviljelusbüroo tugineb käitajatelt või töötlevalt tööstuselt saadud teabele, selle asemel et kontrollida ja tõendada püügisertifikaatides olevaid andmeid oma hinnangute põhjal. Filipiinid ei ole välja töötanud järjekindlat kontrollisüsteemi, et läbi vaadata ettevõtetes kasutatav jälgitavuse tagamise kord. Näiteks ei suuda kalandus ja vesiviljelusbüroo, vaatamata suurele hulgale dokumentidele, mida nõutakse enne püügisertifikaadi (tavaline ja lihtsustatud) valideerimist, tõendada, kas püügisertifikaadis esitatud kaal on õige, kuna ta ei tee mingit kontrolli ettevõtetes. Seepärast võib püügisertifikaadi valideerimise kohta öelda, et see on pimemenetlus ning kujutab endast tõelist ohtu, et ebaseaduslikult, teatamata ja reguleerimata püügil saadud kala läheb ekspordiks.

(52) Komisjonile esimesel kontrollkäigul 2012. aastal avastati juhtumeid, kus puudus kontroll töödeldud kala koguste üle ja pärast töötlemist saadud kogused olid põhiliselt sama suured kui enne töötlemist. Tuunikonservide puhul on see võimatu, kuna selle kala mõned osad tuleb ära lõigata ja kõrvale jätta, ning see võib osutada ebaseaduslikult, teatamata ja reguleerimata püütud kalast toodete lisamisele toote- ja ekspordivoogude hulka.

(53) Komisjoni esimesel kontrollkäigul 2012. aastal avastati ka, et püügisertifikaati taotlevatele ettevõtetele antakse mitteametlik luba väljastada püügisertifikaadi number, mis peab koosnema mitmest kalandus ja vesiviljelusbüroo poolt ettenähtud konkreetsest koodist (et oleks võimalik välja selgitada näiteks eksportija või piirkond) ja järjestikusest seerianumbrist. Kuna ei ole andmebaasi ega elektroonilist süsteemi, puudub kontroll nende numbrite üle ja see kujutab endast ohtu, et erinevate saadetiste puhul kasutatakse sama numbrit.

(54) Jälgitavuse teeb veelgi raskemaks asjaolu, et ei kontrollita merel toimuvat ümberlaadimist. Kalatooted võivad Filipiini turule sattuda ka kalaveolaevade kaudu. Pidades silmas saagi lossimise kontrollimises ja jälgitavuses esinevaid puudusi, mida selgitatakse põhjenduses 49, on olemas oht importida Filipiinidele kala, mis on saadud ETR-kalapüügiga. Ümberlaadimine on laialt levinud, kuna enamikku kutselise kalapüügiga tegelevaid laevu (välja arvatud IOTC aladel tegutsevad suured õngejadalaevad), abistavad kalaveolaevad, kuhu laaditakse kala püügilaevadena teatavatelt kalalaevadelt ja mis toovad selle sadamasse või töötlemisettevõttesse.

(55) Sellega seoses tuletatakse meelde, et ümberlaadimise üle puuduv kontroll piirab ametiasutuste suutlikkust kontrollida seinnoodalaevade püütud saaki ja tekitab seetõttu ohu näidata saaki aruandes väiksemana. Liiga väheste patrull-laevade kohalolu, ebapiisav vaatlejatega hõlmatus (v.a peibutuspüügivahendite keeluajal, nt suvel) ja laevaseiresüsteemi praegune halb olukord võivad samuti soodustada ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki. Väikesemahulise püügi kontrollimises on samuti puudusi, nagu piiratud kontroll lossimisel ja piiratud järelevalve merel. Samuti ei ole kõigis omavalitsustes veel rakendatud litsentsimissüsteemi.

(56) Filipiini ametiasutused on mitmes kirjas tunnistanud, et neil on puudusi jälgitavusega seotud süsteemides. 25. veebruari kirjas esitasid Filipiinid jälgitavust käsitleva määruse. Sellele vaatamata ei ole komisjon näinud tehtavat mingeid edusamme jälgitavuse parandamiseks.

(57) Nagu on näha põhjendustest 46–54, soodustab kontrolli puudumine impordi puhul ja töötlemisettevõtete üle, samuti suur hulk kala hankimise võimalusi kaugpüügilaevade puhul seda, et need ekspordivad ETR-püügiga püütud kala koos seaduslikult püütuga, olgu see siis pärit oma riigi või välisvetest. Piiratud kontroll merel toimuva üle (kalapüük ja ümberlaadimine) suurendab probleemi veelgi, nagu näidatakse punkti 3.2 põhjendustes 67–75.

(58) Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni rahvusvahelises tegevuskavas soovitatakse kalandusseaduste ja nende ettevalmistuse läbipaistvust, samuti vastavaid poliitilisi, otsustus- ja haldusprotsesse (vastavalt artikli 6 lõige 13 ja artikli 7 lõike 1 punkt 9). Selles tegevuskavas esitatakse põhimõtted ja normid, mida kohaldatakse kõigi püügipiirkondade kaitsel, haldamisel ja arendamisel, ja see hõlmab muu hulgas kalapüüki ja -töötlemist ning kala ja kalatoodetega kauplemist, püügitegevust ja kalandusalaseid teadusuuringuid. Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni rahvusvahelise tegevuskava artikli 11 lõigetes 2 ja 3 täpsustatakse veelgi, et kala ja kalatoodete rahvusvaheline kaubandus ei tohiks ohustada kalanduse jätkusuutlikku arengut, et see peaks põhinema läbipaistvatel meetmetel ning läbipaistvatel, lihtsatel ja kõikehõlmavatel seadustel, eeskirjadel ja haldusmenetlustel.

(59) Ehkki Filipiinid on võtnud eesmärgiks kehtestada kalalaevade ühine registreerimissüsteem, on praegusel registriasutusel (Maritime Indoneesia Authority (MARINA)) olemas laevade registreerimise süsteem ja ka kalapüügilitsentside süsteem. Komisjonile esimesel kontrollkäigul 2012. aastal antud hinnangu kohaselt on praegusel laevade registreerimise süsteemil olulisi puudusi. Probleem on järjepidevuse puudumine MARINA poolt registreeritud laevade numbrites ja kahes litsentse andvas asutuses (põllumajandusministeerium (BFAR) ja kohalike omavalitsuse üksused (LGUd). Pärast komisjoni kontrollkäike sõlmisid põllumajandusministeerium ja MARINA vastastikuse mõistmise memorandumi koostöö kohta. Samuti ei ole suur hulk omavalitsuste vetes kala püüdvaid väikelaevu (hinnanguliselt koguni kuni 50 %) vastutavates omavalitsusüksustes registreeritud, mis teeb kontrollimise raskeks. Komisjon selgitas oma kontrollkäikudel välja, et ka kalapüügilitsentside haldamisel on puudusi, kuna väljaantud litsentside numbrid ja ametiasutuste registreeritud andmed ei ole täielikud.

(60) Laevade registreerimise tingimused peavad olema seotud püügilitsentsidega, nagu on kehtestatud rahvusvahelise tegevuskava (ETR-kalapüügi ennetamiseks ärahoidmiseks ja lõpetamiseks) artiklis 40, ning need peavad olema selged, läbipaistvad ja üldsusele kättesaadavad. Kuid Filipiinidel leiti suuri erinevusi kutselise kalapüügiga tegelevate registreeritud laevade ja selles riigis litsentsitud laevade arvus. MARINA andmete kohaselt registreeriti 2010. aastal ainult 3 700 kalalaeva, sealhulgas väikesemahulised laevad, ehkki 2011. aastal litsentsiti peaaegu 8 000 kutselise kalapüügiga tegelevat laeva. Seepärast võib väita, et MARINA hallatav andmebaas ei ole ajakohastatud, kuna seal on rohkem litsentsitud kalalaevu kui registreeritud laevu, mis on tegelikult võimatu. Väikesemahuliste ja kutselise püügi kalalaevade paigutamine ühte andmebaasi ei ole asjakohane, kuna kohalikud omavalitsused ei saada regulaarselt täpseid andmeid. Seepärast ei ole üldarv õige. See sunnib järeldama, et registrit ei ole ajakohastatud.

(61) Kalalaeva tüüpide (munitsipaalpüügipiirkondades ja kutselisel püügil, lisaks liigitatakse väikesteks, keskmisteks ja suurteks laevadeks) nagu ka püügilitsentside (kutseliseks kalapüügiks annab välja põllumajandusministeerium ja väikesemahulistele rannapüügilaevadele kaalutlusõiguse alusel kohalikud omavalitsused) mitmekesisus ja selle tõttu keerukas litsentsimissüsteem vähendab võimalust jälgida püügitegevust, võtta seire-, kontrolli- ja järelevalvemeetmeid. Usaldusväärse ja täieliku teabe puudumine laevade registreerimise ja litsentside andmise kohta mõjutab otseselt võimalust anda välja nõuetekohaseid püügisertifikaate.

(62) Kuna on välja selgitatud, et puudub jälgitavus ja et Filipiini ametiasutustel puudub teave lossitud kalasaagi kohta, ei suuda ametiasutused tagada, et Filipiinidele või Filipiinidel asuvatesse töötlemisettevõtetesse toodavad kalatooted ei pärine ETR-kalapüügiga saadud saagist, nagu kirjeldatakse põhjendustes 43–56.

(63) Arvestades otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda ning tuginedes kõikidele komisjoni poolt kogutud faktilistele asjaoludele ja asjaomase riigi avaldustele, tehti vastavalt ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõikele 3 ja lõike 4 punktile b kindlaks, et Filipiinid ei ole täitnud rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi ranniku- ja tururiigina, et takistada ETR-kalapüügist saadud kalandustoodete pääsu oma turule.

3.2. **Suutmatus teha koostööd ja jõustada meetmeid (ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõike 5 punktid a, b, c ja d)**

(64) Komisjon analüüsis, kas Filipiini ametiasutused teevad tõhusat koostööd komisjoniga, vastates komisjoni taotlustele uurida ETR-kalapüüki ja sellega seotud tegevust, annavad selle kohta tagasisidet või võtavad järelmeetmeid.

(65) Filipiini ametiasutused, mis on seotud ELi ETR-kalapüügi määruse kohase püügi sertifitseerimise süsteemi rakendamisega, on üldiselt koostöövalmis, vastavad ja annavad teabenõuetele või kontrollimisele tagasisidet, nende vastuste usaldusväärsust vähendab läbipaistvuse puudumine ja väikesed või olematud võimalused tagada kalatoodete jälgitavust, nagu kirjeldatakse käesoleva otsuse punkti 3 lõikes 1.

(66) Teiseks analüüsis komisjon üldise hinnangu andmiseks, kas Filipiinid on täitnud oma kohustusi lipu-, sadama- ja rannikuriigina, ka seda, kas Filipiinid teevad ETR-kalapüügi vastases võitluses koostööd teiste lipuriikidega.

(67) Nagu öeldud põhjenduses (46), ei ole Filipiinidel juurdepääsu mõne oma laeva asukohta või tegevust käsitlevale vajalikule teabele, kui see tegutseb kolmandate riikide, nagu Paapua Uus-Guinea, vetes. Kuna koostöö ei ole piisav, lubavad Filipiinid jätkuvalt oma lipu all sõitvatel laevadel püüda kala kolmandate riikide vetes ning ei saa seega võtta endale täielikku vastutust lipuriigina oma laevade tegevuse eest riigi vetest väljaspool ega teabe tõesuse eest püügisertifikaatide väljaandmisel.

(68) Kolmandaks kuulub lipuriigi kohustuste hulka nõue kohaldada oma lipu all sõitvate laevade suhtes tõhusalt oma jurisdiktsiooni ja kontrolli haldus-, tehnilistes ja sotsiaalküsimustes, nagu on ette nähtud ÜRO mereõiguse konventsiooni artikliga 94 ja ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskavaga. ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punkti 24 kohaselt peaksid lipuriigid tagama kalapüügi igakülgse ja tõhusa seire, kontrolli ja järelevalve lossimiskohast lõppsihtkohani, võttes selleks muu hulgas kasutusele laevaseiresüsteemi kooskõlas asjakohaste riiklike, piirkondlike ja rahvusvaheliste normidega. See hõlmab nõuet, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate laevade pardal oleks laevaseiresüsteem. Samuti hõlmab see kohustust esitada regulaarselt püügipäeviku andmed saagi kohta. Komisjon avastas esimesel kontrollkäigul 2012. aastal, et Filipiinidel tehti seda ainult litsentsi uuendamise ajal, mis toimub iga kolme aasta tagant. Nagu järgnevalt selgitatud, ei täitnud Filipiinid ÜRO mereõiguse konventsiooni kohast kohustust võtta arvesse rahvusvahelises tegevuskavas (ETR-kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks) esitatud soovitusi, eelkõige seoses kontrolliga oma laevastiku üle ning seoses vastuvõetud ja rakendatud seire-, kontrolli ja järelevalvemeetmetega.

(69) Filipiinide probleemid oma laevade kontrollimisel on osaliselt põhjustatud haldussuutlikkuse puudusest, kuna ta laevastik on suurem, kui ta suudab kontrollida. Komisjon avastas ka märkimisväärse tasakaalustamatuse Filipiini haldussuutlikkuse (seirata ja kontrollida oma vetes tegutsevaid kalalaevu) ja registreeritud laevade arvu (9 300 kutselise kalapüügi laeva ja umbes 470 000 väikelaeva) ja välja antud püügilitsentside arvu vahel. Selline olukord kinnitab, et Filipiinide jõustamissuutlikkus on tema jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes toimuva püügitegevuse mahtu arvestades ebapiisav, vaatamata sellele, et 2014. aastaks nähakse ette inim- ja eelarveressursside suurenemist. Komisjon on seisukohal, et kui puuduvad vahendid merel sekkumiseks, ohustab see kõiki jõustamispüüdlusi.

(70) Filipiinid võtsid 2012. aastal vastu kalanduse korraldamise määruse nr 241 VMSi kasutamiseks avamerel tegutsevatel laevadel. Määrusega nähakse ette, et VMSi kasutamist kohaldatakse kõigi Filipiinide lipu all sõitvate litsentsitud, kutselise püügiga tegelevate laevade suhtes, millele BFAR on andnud loa tegutseda avamerel, samuti nende laevade suhtes, millel on luba püüda kala teiste riikide majandusvööndites. Määruse kohaselt kohaldatakse VMSi nõuet esiteks kõigi Filipiinide lipu all sõitvate laevade suhtes, millel on luba tuunipüügiks avamerel või millel on luba püüda kala teiste riikide majandusvööndites. Seejärel määratakse tulevaste konsultatsioonide käigus sidusrühmadega kindlaks VMSi nõude kohaldamine muude kalalaevade/püügivahendite suhtes, mis tegutsevad või mida kasutatakse kõigis teistes püügipiirkondades, juhul kui muudes õigusaktides ja olemasolevates kalanduse korraldamise määrustes ei ole sätestatud teisiti. Praeguseks kindlaks tehtud faktid näitavad, et Filipiinid on VMSi kasutamise kohustust rakendanud ainult osaliselt.

(71) Filipiinide ETR-kalapüügi vältimise, ärahoidmise ja lõpetamise riikliku tegevuskava kohaselt on VMSiga hõlmatud Filipiinide lipu all sõitvad laevad, mis tegutsevad avameretaskus nr 1 ja muude piirkondlike kalandusorganisatsioonide jurisdiktsiooni all olevates kalapüügipiirkondades. Kalanduse korraldamise määruse nr 241 kohaselt peavad kõik Filipiinide lipu all sõitvad laevad, mis tegutsevad avamerel, paigaldama VMS transponderi. Siiski ei ole Filipiinid esitanud komisjonile teavet oma kavatsuste ja plaanide kohta laiendada VMSiga hõlmatust ja lisada neisse Filipiinide majandusvööndis tegutsevad kalalaevad vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklile 94 ja rahvusvahelise tegevuskava (ETR-kalapüügi ennetamiseks ärahoidmiseks ja lõpetamiseks) artiklile 24, et tagada kalapüügi terviklik ja tulemuslik seire, kontroll ja järelevalve.

(72) Komisjon avastas oma esimesel kontrollkäigul Filipiinidele 2012. aastal, et kalapüügi seirekeskus oli alles arengu- ehk pilootprojekti järgus. VMSi tegevusandmed ei olnud Filipiinide kalapüügi seirekeskusele kättesaadavad, eriti nende Filipiinide laevade omad, mis tegutsesid Paapua Uus-Guinea vetes. VMSi omamine pardal ei olnud paljudele laevadele ka kohustuslik. Nende laevade arv, mis tegelikult edastasid Filipiini ametiasutustele andmeid, oli väga väike. Vastavalt 2012. aasta kontrollkäigul kogutud andmetele oli Filipiini ametiasutustel nn vaatamisõigusega juurdepääs VMSile ainult 53 laeva puhul neist 613 Filipiinide lipu all sõitvast laevast, mis olid sel ajal WCPFC registris. See vaatamisõigusega juurdepääs oli tegelikult ekraanipilt teabega laevade kohta, mis sisenesid WCPFC konventsiooniala rahvusvahelistesse vetesse või olid seal, kuid see ei kajastanud laevade tegelikku asukohta. VMSiga hõlmatuse probleemidest on teatatud ka seoses ICCAT ja IOTC reguleeritavates piirkondades tegutsevate kalalaevadega. 15. mai 2014. aasta kirjas teatasid Filipiinid, et pädev asutus saab praegu VMSi asukohateateid ainult mõne Filipiini laeva kohta Paapua Uus-Guinea ametiasutustelt. Vastavalt Filipiinide esitatud teabele ei saa nad VMS teateid nendelt kalaveolaevadelt, mis tegutsevad koos püügilaevadega Paapua Uus-Guinea vetes.

(73) Samuti ei ole Filipiini ametiasutustel täielikku ülevaadet oma laevadest ega kolmandate riikide laevadest, mille puhul on võimalik, et need tegutsevad Filipiinide majandusvööndis.

(74) Filipiini ametiasutustel ei ole teavet ka selle kohta, kui suur on Paapua Uus-Guinea vetes tegutsevate Filipiinide laevade püügikoormus.

(75) Kõige eespool esitatu tõttu võib väita, et Filipiinid ei järgi ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 94 sätteid. Sellised tegevuses esinevad puudused ei ole kooskõlas ka ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punktiga 24.

(76) Neljandaks ei ole Filipiinide tulemused tõhusate täitemeetmete valdkonnas samuti kooskõlas ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punkti 21 soovitustega, mille kohaselt peaksid riigid tagama, et ETR-kalapüügiga tegelevate laevade karistused oleksid piisavalt karmid, et tulemuslikult vältida ja ära hoida ETR-kalapüüki ja see lõpetada ning võtta rikkujatelt ära sellisest kalapüügist saadud kasu. Filipiinidel ei ole ka õigusraamistikku ega kontrolli oma laevastiku ja vete üle, mis on vajalikud rikkujatele õiglase karistuse määramiseks.

(77) Komisjoni kontrollkäikudel saadud teabe põhjal tehti kindlaks ka see, et ETR-kalapüügi suhtes kehtib ebapiisav karistussüsteem, mis ei taga tulemuslikult nõuete täitmist, ei hoia rikkumisi ära igal pool ega võta rikkujatelt ära ebaseadusliku tegevuse tulemusena saadud kasu.

(78) Filipiinide kehtestatud täitemeetmetega seoses avastas komisjoni kontrollkäikude põhjal, et tuleb läbi vaadata rikkumiste suhtes kohaldatavad karistused, mis on sätestatud vabariigi valitsuse seaduses nr 8550 või Filipiinide 1998. aasta kalanduskoodeksis (RA 8550), mis on peamised riigis kehtivad kalandusseadused.

(79) Filipiini ametiasutused on oma kirjades tunnistanud, et neil ei ole kehtivat hoiatavat karistussüsteemi. Praegused karistused on ebapiisavad ega ole proportsionaalsed võimalike rikkumiste tõsidusega, nende võimaliku mõjuga ressurssidele ega võimaliku kasuga, mida rikkumiste toimepanijad võivad selle ebaseadusliku tegevuse tulemusena saada. Näiteks Cotabato rannikualal asuva, hinnanguliselt 11,5 miljardit eurot väärt oleva korallrahu hävitamise eest võidakse rikkujale määrata ainult 2 000 – 20 000 Filipiini peeso (ca 32–320 eurot) suurune rahatrahv.

(80) Pärast komisjoni 2012. aasta kontrollkäiku esitasid Filipiinide ametiasutused Filipiinide 1998. aasta kalanduskoodeksi muutmise eelnõu. Ehkki kavandatavad trahvid on suuremad kui praeguste siduvate õigusaktidega ettenähtud trahvid, ei ole need siiski piisavalt suured selleks, et tulemuslikult karistada süüdlasi, jättes nad ilma ETR-kalapüügi tulemusena saadud kasust. Näiteks on eelnõu kohaselt trahv, mis nähakse ette korallrahusid ja muid mereelupaiku lõhkuva püügivahendi kasutamise eest ja mis on selle eelnõuga ettenähtav suurim trahv, kolm korda suurem püügioperatsiooniga saadud saagi väärtusest ehk kaks miljonit Filipiinide peesot (ca 35 000 eurot), vastavalt sellele, kumb on suurem. Korallrahude suure majandusliku väärtuse tõttu ei ole see kindlasti piisav, nagu kirjeldatud põhjenduses 79. See eelnõu on esitatud senatile ja esindajatekojale, kuid ei ole veel vastu võetud ja ei ole seepärast veel õiguslikult siduv. Filipiini ametiasutused ei ole esitanud kindlat ajakava selle eelnõu jõustamiseks ja rakendamiseks.

(81) Kehtivas seadusandluses ei ole ka ETR-kalapüügi mõistet, sätteid tõsiste rikkumiste kohta ega konkreetseid karistusi korduvrikkujatele. Uues seaduseelnõus on määratletud ETR-kalapüük ja karistused korduvkuritegude eest. Kuid selles ei sätestata kaasnevaid süstemaatilisi haldusmeetmeid. Filipiinide esitatud eelnõu laiendab 1998. aasta kalanduskoodeksi kohaldamisala ka nendele toimingutele, mis leiavad aset avamerel või kolmandate riikide vetes, kuid praegu kehtivat seadust kohaldatakse ainult Filipiinide jurisdiktsiooni alla kuuluvate vete suhtes. Seega ei ole Filipiini ametiasutustel põhjust kohaldada ETR-kalapüügi eest karistusi oma lipu all sõitvatele laevadele, mis tegutsevad mujal kui tema jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes.

(82) Tuleb möönda, et karistused oma praeguses vormis ei ole kõikehõlmavad ega piisavalt ranged, et neil oleks soovitud hoiatav mõju. Karistused ei ole tõepoolest piisavad selleks, et tagada eeskirjade järgimine, hoida ära rikkumised, kus need ka ei esine, ja võtta süüdlastelt ära ebaseadusliku tegevusega saadud kasu, nagu on ette nähtud WCPFC konventsiooni artikli 25 lõikega 7. Lisaks vähendab sanktsioonide rakendamise ja rikkumiste väljaselgitamise võimalusi veelgi seaduste ja menetluste selguse ja läbipaistvuse puudumine, eelkõige laevade registreerimisel ja litsentsimisel, lossimist ja saaki käsitleva teabe ja andmete jälgitavuses ja usaldusväärsuses (selgitatud põhjendustes 45–62), samuti seoses varude kaitse ja majandamisega (käsitletakse põhjendustes 100–102). Selline olukord muudab ETR-kalapüügi eest karistuste kehtestamise väga keeruliseks. Filipiinide tegevus tõhusate täitemeetmete kehtestamisel ei ole kooskõlas tema kohustustega ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 94 kohaselt ega kooskõlas ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punkti 21 soovitustega.

(83) ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklite 63 ja 64 kohaselt teevad ranniku- ja lipuriigid koostööd piirialade ja pika rändega kalavarude haldamisel. Lisaks on FAO vastutustundliku kalapüügi juhendi artikli 7 lõike 1 punktis 3 soovitatud, et asjaomased riigid sõlmiksid piirialade ja piiriüleste kalavarude kasutamisel kahepoolsed kokkulepped, et tagada tõhus koostöö varude kaitsel ja majandamisel. Sellest on räägitud täpsemalt ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punktides 28–51, milles esitatakse üksikasjalikud menetlused riikidevaheliseks otseseks koostööks, sealhulgas rannikuriikidele kättesaadavate andmete ja teabe vahetamiseks. Asjaolu, et Filipiinid ja Paapua Uus-Guinea ei vaheta andmete ristkontrolli võimaldavat teavet, mis oleks vajalik püügisertifikaatide valideerimiseks, kahjustab kõnealuste sätete kohaldamist.

(84) WCPFC konventsiooni ([7]) artikli 25 lõikega 10 on ette nähtud, et iga komisjoni liige, kellel on piisavalt alust kahtlustada, et muu riigi lipu all sõitev laev tegeleb millegagi, mis kahjustab konventsioonialal kehtivate kaitse- ja majandamismeetmete tõhusust, teatab sellest asjaomasele lipuriigile. Sellele vaatamata ei tee Filipiinid ja Paapua Uus-Guinea koostööd VMS-teabe vahetamisel, mis on ülioluline selleks, et laevad järgiksid kaitse- ja majandamismeetmete nõudeid. See mõjutab kõnealuse sätte rakendamist.

(85) Käsitletud ETR-kalapüügi juhtumite ajalugu, laadi, tingimusi, ulatusi ja raskusastet arvesse võttes raskendab nende aspektide hindamise võimalust veelgi selguse ja läbipaistvuse puudus, mida eespool kirjeldati. Selliste puuduste tõttu ei ole võimalik usaldusväärselt kindlaks teha ETR-kalapüügiga seotud tegevuse võimalikku ulatust. On aga teada, et läbipaistvuse ja tõhusa kontrolli võimaluste puudumine soosib ebaseaduslikku tegevust.

(86) Filipiinide ametivõimude suutlikkuse kohta tuleks märkida, et ÜRO inimarengu indeksi ([8]) kohaselt peetakse Filipiine keskmise inimarengutasemega riigiks (2012. aastal 114. riik 186 riigist). Seda on kinnitatud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1905/2006 (millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend) ([9]) II lisas, kus Filipiine on nimetatud väiksema keskmise sissetulekuga riikide ja territooriumide kategoorias, samuti OECD arenguabi komitee 1. jaanuari 2013. aasta aruandes 2012. aasta kohta ([10]). Seetõttu võib pidada pädevate asutuste piiratud finants- ja haldussuutlikkust üheks teguriks, mis takistab Filipiinidel oma koostöö- ja jõustamiskohustusi täielikult täita.

(87) Tuleb siiski võtta arvesse asjaolu, et Filipiinide ametiasutuste suutlikkust on liidu finants- ja tehnilise abi toel pidevalt suurendatud. Euroopa Liit on 2011. aastal juba rahastanud ETR-kalapüügi vastase võitlusega seotud tehnilise abi meedet Filipiinidel ([11]). Lisaks organiseeris komisjon Filipiinide ametiasutuste palvel koos Euroopa Kalanduskontrolli Ametiga (EFCA) 22.–26. juulini 2013 Manilas suutlikkuse suurendamise õpikoja, kus keskenduti sadamariigi meetmetele ja riskianalüüsile.

(88) Olenemata põhjendustes 86 ja 87 esitatud analüüsist, märgitakse ka seda, et 2012. aasta novembris toimunud kontrollkäikude ajal saadud teabe alusel ei ole võimalik järeldada, et Filipiinide ametiasutustel puuduvad rahalised vahendid, vaid pigem nende kohustuste täitmiseks vajalikud õigus- ja halduskeskkond ning volitused.

([7]) Vaikse ookeani lääne- ja keskosa siirdekalade kaitse ja majandamise konventsioon, Honolulu, 5. september 2000 (http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific).

([8]) Teave saadud aadressilt http://hdr.undp.org/en/statistics

([9]) ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.

([10]) Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabi komitee nimekiri ametliku arenguabi saajatest (Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabi komitee nimekiri ametliku arenguabi saajatest (http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm).).

([11]) Arenguriikide toetamine ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki käsitleva määruse 1005/2008 rakendamise nõuete täitmisel, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(89) Otsuse käesolevas punktis selgitatud olukorda arvesse võttes ja kõikidele komisjoni kogutud faktidele ning riigi tehtud avaldustele tuginedes võib ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõike 3 ning lõike 5 punktide a, b, c ja d alusel väita, et Filipiinid ei ole täitnud rahvusvahelisest õigusest tulenevaid koostöö- ja jõustamiskohustusi, mis tal on ranniku- ja tururiigina.

3.3. **Suutmatus rakendada rahvusvahelisi eeskirju (ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõige 6)**

(90) Filipiinid on ratifitseerinud ÜRO mereõiguse konventsiooni. Filipiinid on ICCAT, IOTC ja WCPFC lepinguosaline, samuti CCSBT mittelepinguosaline koostööpartner.

(91) Komisjon analüüsis kogu teavet, mida peeti Filipiinide kui IOTC ja WCPFC lepinguosalise liikme staatuse seisukohast asjakohaseks.

(92) IOTC vastavuskomitee (CoC) poolt 2012. aasta istungil Filipiinide kohta esitatud vastavusaruandes [12] märgiti, et Filipiinid ei ole inkorporeerinud riigisisestesse õigusaktidesse IOTC kaitse- ja majandamismeetmeid merekilpkonnade ja rebashaide kohta (resolutsioonid 10/6 ja 10/12 merelindude ja rebashaide kohta). Lisaks märgiti ka seda, et Filipiinid ei järgi täielikult IOTC nõudeid andmete esitamise kohta, eriti suuruse sageduse andmete kohta, mida oli esitatud ainult osaliselt. Komitee pani Filipiinidele südamele, et andmete kogumist ja aruandlust tuleb veelgi parandada (resolutsioon 10/02 minimaalsete aruandlusnõuete kohta). Filipiinid ei ole esitanud nimekirja 2011. aastal aktiivsena registreeritud laevadest (resolutsioon 10/08 aktiivsete laevade nimekirja kohta). Ta ei ole samuti esitanud vaatlejate aruandeid (resolutsioon 11/04 piirkondliku vaatlejate programmi kohta). IOTC vastavuskomitee esimees edastas Filipiinidele 22. märtsil 2011 nõuete järgimise taseme kohta küsimused, mis tekitasid komiteele muret seoses IOTC kaitse- ja majandamismeetmete rakendamisega, millele vastavuskomitee oli tähelepanu juhtinud oma 8. istungil 2011. aastal.

(93) IOTC 10. märtsi 2012. aasta vastavusaruandest [13] saadud teabe kohaselt ei vastanud Filipiinid järgmistele aruandekohustustele: resolutsioon 09/02 laevastiku arengukava kohta – esitamata; resolutsioon 07/02 24 m kogupikkusega või pikemate püügiloaga laevade nimekiri –puudub teatav kohustuslik teave või see ei vasta IOTC standarditele. Mis puutub laevaseiresüsteemi, siis ei vastanud Filipiinid resolutsioonide 10/01 ja 06/03 nõuetele, kuna rakendamisaruandes ei olnud esitatud laevaseiresüsteemi salvestiste kokkuvõtet ega aruannet laevaseiresüsteemi rakendamisel tehtud edusammude kohta. Samuti ei vastanud Filipiinid resolutsiooni 10/12 nõuetele kõigi perekonda *Alopiidae* kuuluvate rebashaide püügi keelu kohta ega resolutsiooni 10/06 nõuetele merelinde käsitleva aruande kohta, samuti leevendusmeetmete rakendamise kohta lõuna pool 25° lõunalaiust, kuna ei olnud esitanud nõutavat teavet. Mis puutub vaatlejatesse, siis ei vastanud Filipiinid resolutsiooni 11/04 nõuetele, kuna ei olnud esitanud teavet vaatlejatega hõlmatuse ega vaatlusaruannete kohta. Filipiinid ei vastanud ka resolutsiooni 01/06 nõuetele statistilise dokumendiprogrammi kohta, kuna selle kohta ei olnud esitanud aastaaruannet

(94) IOTC vastavuskomitee märkis 2. aprillil 2013 Filipiinide kohta esitatud vastavusaruandes [14], et komisjoni esimees saatis 2012. aasta vastavusaruandes esiletoodud mureküsimused Filipiinidele oma 26. aprilli 2012. aasta kirjaga. Olles läbi vaadanud Filipiine käsitleva 2013. aasta vastavusaruande, leidis vastavuskomitee märkimisväärseid mittevastavuse juhtumeid. Filipiinid ei olnud riigisisestesse õigusaktidesse üle võtnud suuremahuliste triivvõrkude keelustamist vastavalt resolutsioonile 12/11. Ta ei olnud rakendanud resolutsiooni 11/04 kohaselt nõutavat vaatlejaprogrammi. Ta ei olnud esitanud resolutsiooni 12/05 kohast kohustuslikku aruannet ümberlaadimiste kohta merel. Samuti ei ole Filipiinid esitanud resolutsiooni 06/03 kohast kohustuslikku aruannet laevaseiresüsteemi rakendamisel tehtud edusammude kohta. Ta ei ole esitanud ka resolutsiooni 01/06 kohast kohustuslikku aruannet ekspordi ja impordi võrdluse kohta.

(12) IOTC vastavuskomitee vastavusaruanne Filipiinide kohta, vastavuskomitee 9. istung, aruanne koostatud 10. märtsil 2012, IOTC-2012-CoC09-CR22; CoC09-IR22.
(13) IOTC vastavusaruanne, 10.3.2012, IOTC-2012-CoC09-CR22_Rev2[E].
(14) IOTC vastavusaruanne, 2.4.2013, IOTC-2013-CoC10-CR22[E].

(95) 2. aprillil 2013 Filipiinide kohta esitatud vastavusaruandest saadud teabe kohaselt vastasid Filipiinid ainult osaliselt resolutsiooni 10/08 nõuetele (tegutsevate laevade nimekiri) ja resolutsiooni 07/02 (24 m kogupikkusega või pikemate püügiloaga laevade nimekiri) nõuetele, kuna oli esitamata järgmine kohustuslik teave: laeva omanik, sihtliigid, brutotonnaaž, lubatud ajavahemik, tegutsev sadam. Mis puutub laevaseiresüsteemi, siis nagu ka eelmisel aastal ei vastanud Filipiinid resolutsioonide 06/03 ja 12/13 nõuetele, kuna rakendamisaruandes ei olnud esitatud laevaseiresüsteemi salvestiste kokkuvõtet ega aruannet laevaseiresüsteemi rakendamisel tehtud edusammude kohta. Filipiinid vastasid ainult osaliselt resolutsioonist 10/02 tulenevaile kohustuslikele statistikaalastele nõuetele. Filipiinid ei vastanud ka resolutsiooni 12/05 nõuetele merel toimuva ümberlaadimise kohta, kuna selle kohta ei olnud esitanud kohustuslikku teavet. Vaatlejate osas ei vastanud Filipiinid resolutsiooni 11/04 nõuetele või vastasid sellele ainult osaliselt. Täpsemalt, ta ei esitanud andmeid vaatlejatega hõlmatuse kohta, mida nõutakse seetõttu, et India ookean on kõrge riskiteguriga piirkond, ega esitanud kohustuslikke vaatlejaaruandeid ega aastaaruannet.

(96) Mõned eespool osutatud probleemid on lisaks sellele, et need on piirkondlike kalandusorganisatsioonide eeskirjade rikkumised, ka ÜRO mereõiguse konventsiooni kohaste üldiste kohustuste rikkumine, mida järgnevalt käsitletakse.

(97) Asjaolu, et Filipiinid ei ole riigisisestesse õigusaktidesse üle võtnud suuremahuliste triivvõrkude keelustamist vastavalt IOTC resolutsioonile 12/11, nagu kirjeldatud põhjenduses (94), piirab tema suutlikkust täita ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklist 118 tulenevat kohustust, mille kohaselt peavad riigid tegema koostööd avamere elusressursside kaitsmisel ja majandamisel.

(98) Filipiinid ei täitnud samuti põhjendustes 93 kuni 97 kirjeldatud IOTC nõudeid aruandluse ja õigel ajal teatamise kohta. Ta ei esitanud IOTC-le teavet statistika, laevastiku arengukava, laevaseiresüsteemi aruannete ja salvestiste, vaatlejaaruannete ega ümberlaadimiste kohta. Sellised puudused ei ole kooskõlas ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 119 lõikega 2, mille kohaselt tuleb kättesaadavat teadusinfot, saagi ja püügikoormuse andmeid ning muud kalavarude kaitsmiseks asjakohast teavet pidevalt edastada ja vahetada pädeva rahvusvahelise alapiirkondliku, piirkondliku või ülemaailmse organisatsiooni kaudu.

(99) Filipiinide suutmatus anda IOTC-le teavet VMS-salvestiste kokkuvõtte kohta ja edastada selle rakendamise aruannet, samuti Filipiini ametiasutuste üldine võimetus võtta vastu VMS-signaale Filipiini lipu all sõitvatelt laevadelt, kui need tegutsevad kolmandate riikide vetes, ei ole kooskõlas ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 62 lõike 4 punktiga e, mille kohaselt peavad kalalaevad esitama VMS kaudu asukoharaporti. Selline puudus on vastuolus ka ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punkti 24 lõikega 3, mille kohaselt riigid peaksid tagama kalapüügi igakülgse ja tõhusa seire, kontrolli ja järelevalve püügi algusest lossimiskoha ja lõppsihtkohani, võttes selleks muu hulgas kasutusele laevaseiresüsteemi kooskõlas asjakohaste riiklike, piirkondlike ja rahvusvaheliste normidega, sealhulgas nõudega, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatel laevadel peab olema laevaseiresüsteem.

(100) ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 62 lõike 1 ja WCPFC konventsiooni (artiklid 2, 5, 7, 8) kohaselt on rannikuriigil ülesanne võtta vastu asjaomases piirkonnas ja avamerel kohaldatavate meetmetega sobivad meetmed, et tagada piirialade ja pika rändega kalavarude pikaajaline jätkusuutlikkus ja edendada nende maksimaalset kasutamist. Filipiinide õigusraamistikus on sätestatud ainult piiratud kaitse- ja majandamismeetmed kõigi vete suhtes, mis kuuluvad nende jurisdiktsiooni alla. Need meetmed ei ole kooskõlas Filipiinide kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest ja piirkondlike kalandusorganisatsioonide eeskirjadest.

(101) Näiteks räägitakse Filipiinide jurisdiktsiooni all olevatest vetest kui territoriaal-, arhipelaagi- ja majandusvööndi vetest. WCPFC konventsiooni artikli 3 kohaselt kuuluvad WCPFC pädevusalasse põhimõtteliselt kõik Vaikse ookeani veed (piirnevad lõunas ja idas kindlaksmääratud joontega), sealhulgas Filipiinide jurisdiktsiooni all olevad veed. Kuna Filipiinid on arvamusel, et WCPFC eeskirjad ei kehti nende jurisdiktsiooni all olevate vete suhtes, siis ei ole päris selge, milliseid andmeid kogutakse ja esitatakse WCPFC-le; see ei hõlma hinnanguid kõigile Filipiinide kalapüügivetele. Filipiinide arvates ulatuvad nende arhipelaagiveed üle WCPFC meetmete kohaldamisala, kuid see arvamus on kõnealuste meetmetega vastuolus.

(102) Komisjoni esimese kontrollkäigu ajal 2012. aastal leiti, et kaitsemeetmeid oli võetud väga vähe ja enamik neist oli piiratud mõjuga. Selge ei ole ka kohalike omavalitsuste roll kaitsemeetmete kehtestamisel munitsipaalvetes. Kohalikke omavalitsusi on 915. Ilmneb, et need tegutsevad sõltumatult põllumajandusministeeriumist, kes ei saa neile dikteerida põhimõtteid ja eeskirju küsimustes, mis kuuluvad omavalitsuste jurisdiktsiooni alla, nt munitsipaalveed.

(103) Selline olukord toob kaasa selgusetuse ja läbipaistmatuse, mis lisaks läbipaistmatusele Filipiinide seadustes ja menetlustes, mis kehtivad kalalaevade registreerimisel ja litsentsimisel, nagu on selgitatud käesoleva otsuse punktides 3.1 ja 3.2, takistavad Filipiinide kalavarude kaitseks tõhusate kaitse- ja majandamismeetmete rakendamist.

(104) Filipiinide tulemused rahvusvaheliste õigusaktide rakendamisel ei ole kooskõlas ETR-kalapüügi vastase rahvusvahelise tegevuskava punkti 10 soovitustega, mille kohaselt riigid peaksid prioriteedina ratifitseerima või heaks kiitma ÜRO kalavarude rakenduskokkuleppe või sellega ühinema. Komisjon leiab, et Filipiinide puhul, kellel on märkimisväärselt suur kalalaevastik, mis tegeleb pika rändega liikide püügiga (peamiselt tuunipüügiga ICCAT, IOTC ja WCPFC aladel), on see soovitus eriti asjakohane.

(105) Otsuse käesolevas punktis selgitatud olukorda arvesse võttes ja kõikidele komisjoni kogutud faktidele ning riigi tehtud avaldustele tuginedes võib ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõigete 3 ja 6 alusel väita, et Filipiinid ei ole täitnud rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi, mis on seotud rahvusvaheliste eeskirjade, määruste ning kaitse- ja majandamismeetmetega.

3.4. **Arengumaade eripiirangud**

(106) Tuleks meeles pidada, et ÜRO inimarengu indeksi ([15]) põhjal peetakse Filipiine keskmise inimarengutasemega riigiks (2012. aastal 114. riik 186 riigi hulgas). Seda on kinnitatud ka määruse (EÜ) nr 1905/2006 II lisas, kus Filipiine on nimetatud väiksema keskmise sissetulekuga riikide ja territooriumide kategoorias, samuti OECD arenguabi komitee 1. jaanuari 2013. aasta aruandes 2012. aasta kohta ([16]).

(107) Tuleks märkida, et komisjon tunnistas Filipiinide kui lipuriigi teatise vastuvõetavaks 15. jaanuaril 2010 kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 20. Filipiinid kinnitasid seejärel ETR-kalapüügi määruse artikli 20 lõike 1 kohaselt, et riigis on loodud õigusnormide ning kaitse- ja majandamismeetmete rakendamise, kontrollimise ja jõustamise kord, mida tema kalalaevad peavad täitma.

(108) Komisjon teavitas Filipiine mitmetest puudustest, mille ta oli avastanud esimesel kontrollkäigul novembris 2012. Mõni kuu hiljem, juunis 2012 toimunud kontrollkäigu ajal leidis komisjon, et olukord ei ole muutunud. Komisjon püüdis saavutada koostööd Filipiinide ametiasutustega ja edendada parandusmeetmete võtmist kindlakstehtud puuduste kõrvaldamisel. Filipiinid ei ole võtnud piisavaid parandusmeetmeid ega saavutanud positiivseid tulemusi kindlakstehtud puuduste kõrvaldamisel.

(109) Samuti on asjakohane märkida, et Euroopa Liit on juba 2011. aastal rahastanud ETR-kalapüügi vastase võitlusega seotud tehnilise abi meedet Filipiinidel ([17]).

(110) Lisaks organiseeris komisjon Filipiinide ametiasutuste palvel koos Euroopa Kalanduskontrolli Ametiga (EFCA) 22.–26. juulini 2013 Manilas suutlikkuse suurendamise õpikoja, kus keskenduti sadamariigi meetmetele ja riskianalüüsile.

([15]) Vt joonelaune märkus 8.
([16]) Vt joonealune märkus 10.
([17]) Vt joonealune märkus 11.

(111) Komisjon on võtnud arvesse Filipiinide arenguraskusi ning andnud talle piisavalt aega selliste meetmete võtmiseks, mille abil oleks olnud võimalik hakata sidusal, tulemuslikul ja mittetakistaval viisil täitma rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi alates aastast 2012.

(112) Käesoleva otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda arvesse võttes ja komisjoni kogutud kõikide faktide ning riigi esitatud avalduste põhjal võib ETR-kalapüüki käsitleva määruse artikli 31 lõike 7 kohaselt väita, et Filipiinide arengutase võib piirata tema kalamajanduse üldist arengut. Filipiinidel väljaselgitatud puudujääkide laadi, ELi antud abi ja olukorra parandamiseks võetud meetmeid arvesse võttes ei leitud siiski mingit kinnitavat tõendusmaterjali selle kohta, et Filipiinide suutmatus täita talle rahvusvahelise õigusega seatud kohustusi oleks põhjustatud puudulikust arengutasemest. Filipiinide arengutase ei põhjenda ega õigusta Filipiinide üldist suutlikkust lipu- ja rannikuriigina kalanduse valdkonnas ning tema tegevuse ebapiisavust ETR-kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning vastava tõhusa seire, kontrolli ja järelevalve tagamiseks tema jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes toimuva püügitegevuse üle.

(113) Otsuse käesolevas punktis kirjeldatud olukorda arvesse võttes ning komisjoni kogutud kõikide faktide ning riigi esitatud avalduste põhjal võib ETR-kalapüügi määruse artikli 31 lõike 7 kohaselt väita, et Filipiinide üldine arengutase ei piira tema kalandusalast arengut ega suutlikkust.

4. KOOSTÖÖD MITTETEGEVATE KOLMANDATE RIIKIDE VÕIMALIKU KINDLAKSMÄÄRAMISE KOKKUVÕTE

(114) Võttes arvesse eespool esitatud järeldusi Filipiinide suutmatuse kohta täita rahvusvahelisest õigusest tulenevaid lipu-, sadama-, turu- või rannikuäärse riigi kohustusi ning võtta meetmeid ETR-kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, tuleks kõnealust riiki kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikliga 32 teavitada tema võimalikust kindlaksmääramisest riigina, keda komisjon käsitab ETR-kalapüügi vastases võitluses koostööd mittetegeva riigina.

(115) Kooskõlas ETR-kalapüügi määruse artikli 32 lõikega 1 peaks komisjon teavitama Filipiine võimalusest, et ta määratakse kindlaks kui koostööd mittetegev kolmas riik. Samuti peaks komisjon rakendama Filipiinide suhtes kõiki ETR-kalapüügi määruse artiklis 32 sätestatud demarše. Hea haldustava huvides tuleks määrata kindlaks ajavahemik, mille jooksul kõnealune riik saab teatele kirja teel vastata ja olukorda parandada.

(116) Filipiinide teavitamine tema võimalikust kindlaksmääramisest riigina, keda komisjon käsitab koostööd mittetegevana käesoleva otsuse tähenduses, ei välista ega ka too automaatselt kaasa komisjoni või nõukogu mis tahes edasisi meetmeid koostööd mittetegevate riikide kindlaksmääramiseks ja nende nimekirja koostamiseks,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Ainus artikkel

Filipiini Vabariiki teavitatakse käesolevaga tema võimalikust kindlaksmääramisest kolmanda riigina, keda komisjon käsitab ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastases võitluses koostööd mittetegeva kolmanda riigina.

Brüssel, 10. juuni 2014

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Maria DAMANAKI

Euro käibemüntide uus rahvuslik külg

(2014/C 185/04)

Prantsusmaa käibele lastava uue 2-eurose mälestusmündi rahvuslik külg

Euro käibemündid on seadusliku maksevahendina kasutusel kogu euroalal. Müntidega ametialaselt tegelevate isikute ja avalikkuse teavitamiseks avaldab komisjon kõikide uute euromüntide kujunduse ([1]). Vastavalt nõukogu 10. veebruari 2009. aasta järeldustele ([2]) võivad euroala liikmesriigid ja riigid, kes on Euroopa Liiduga sõlminud euro käibemüntide käibelelaskmist käsitleva rahanduskokkuleppe, lasta käibele euro mälestusmünte, eelkõige tingimusel, et mälestusmündina kasutatakse üksnes 2-eurost münti. Mälestusmüntide tehnilised näitajad vastavad tavaliste 2-euroste müntide näitajatele, kuid nende rahvuslikul küljel on mälestust jäädvustav motiiv, mis on riigi või Euroopa tasandil sümboolne.

Käibele laskev riik: Prantsusmaa

Motiiv: aidsi vastu võitlemine ülemaailmse aidsipäeva abil

Kujunduse kirjeldus: mündil kujutatakse punast linti, mis on aidsivastase võitluse sümbol. Punane lint, mis meenutab ümberpööratud V-tähte, loodi rühmituse Visual Aids Artist Caucus ja Ameerika maalikunstniku Frank Moore'i algatusel. Linti kantakse südame ligidal, et sümboliseerida solidaarsust haigetega. Eesmärk on kanda seda ühel päeval teistpidi, nii et see meenutaks V-tähte, mis tähistab haiguse võitmist (ingl *victory*). Mündil kujutatakse kolme linti. Ühte nendest kujutatakse tavapärasel kujul ning BU- ja *proof*-kvaliteediga müntidel punasena. Kaks teistpidi pööratud linti on seotud kahe V-tähega, mis sümboliseerivad kauaoodatud võitu. Mündi ülaosas on kuupäev 1. detsember, mis on UNESCO ülemaailmne aidsi vastu võitlemise päev.

Mündi välisringil on kujutatud Euroopa Liidu lipu 12 tähte.

Käibele lastav kogus: 3 miljonit münti

Käibelelaskmise aeg: november 2014

([1]) EÜT C 373, 28.12.2001, lk 1, kus on esitatud teave kõikide 2002. aastal käibele lastud müntide rahvusliku külje kohta.

([2]) Vt majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 10. veebruari 2009. aasta järeldused ning komisjoni 19. detsembri 2008. aasta soovitus, mis käsitleb ühiseid suuniseid euro käibemüntide liikmesriike tähistavate külgede ja kõnealuste müntide emiteerimise kohta (ELT L 9, 14.1.2009, lk 52).

Euroopa Komisjoni avaldus Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 1082/2013/EL kohase meditsiiniliste vastumeetmete ühishankelepingu artikli 7 lõike 3 kohta

(2014/C 185/05)

Meditsiiniliste vastumeetmete ühishankelepingu eesmärk on hõlbustada lepingu alla kuuluvate ühishangetega seotud praktiliste küsimuste koordineerimist. See ei anna liidule ega selle institutsioonidele mingit pädevus- või avalik-õiguslikke volitusi seoses rahvatervisega. Lepingu artikli 7 lõiget 3 kohaldatakse ainult ühise hankemenetluse sisemise haldusjuhtimisega seotud otsustusprotsesside suhtes. Seda on ette nähtud kasutada üksnes viimase abinõuna, et vältida takistust otsuste tegemisel.

TEAVE LIIKMESRIIKIDELT

Komisjoni teadaanne vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1008/2008 (ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta) artikli 17 lõikele 5

Hanketeade seoses regulaarlennuteenuste osutamisega avaliku teenindamise kohustuste alusel

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/C 185/06)

Liikmesriik	Rootsi
Lennuliin	Gällivare–Arlanda, Hemavan–Arlanda, Lycksele–Arlanda, Pajala–Luleå, Sveg–Arlanda, Vilhelmina–Arlanda, Östersund–Umeå, Hagfors–Arlanda ja Torsby–Arlanda
Lepingu kehtivusaeg	25. oktoober 2015 – 26. oktoober 2019
Pakkumuste esitamise tähtpäev	60 päeva pärast käesoleva teadaande avaldamist
Aadress, kust on võimalik saada hanketeate teksti ning hankemenetluse ja muudetud avaliku teenindamise kohustusega seotud mis tahes asjakohast teavet ja dokumente	Täiendav teave: Rootsi transpordiamet SE-781 87 Borlänge ROOTSI Internet: http://www.trafikverket.se/Foretag/Upphandling/Aktuella-upphandlingar/ Hanketeate viide: TRV 2014/12198 Tel +46 771921921 Kontaktisikud: Anna Fürst e-post: anna.furst@trafikverket.se Johan Holmér e-post: johan.holmer@trafikverket.se

Lõpetamismenetlus

Otsus algatada lõpetamismenetlus KREEKA TERVISEKINDLUSTUSE AKTSIASELTSI LA VIE suhtes

(Otsus menetluse algatamise kohta avaldatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/17/EÜ (kindlustusseltside saneerimise ja likvideerimise kohta) artiklile 14)

(2014/C 185/07)

Kindlustusandja	KREEKA TERVISEKINDLUSTUSE AKTSIASELTS LA VIE asukohaga Filadelfeos & Kefalariou Street 1 14562 Kifissia GREECE
Otsuse kuupäev, selle jõustumise kuupäev ja sisu	Kreeka Panga laenu- ja kindlustuskomitee otsus 103/1, 21.2.2014, millega võetakse kindlustusandjalt viivitamata ära tegevusluba ja lõpetatakse tema tegevus. Otsus jõustub: 21.2.2014
Pädev ametiasutus	Kreeka Pank, eraõiguslike kindlustusandjate üle järelevalvet tegev osakond Aadress: El. Venizelou 21 102 50 Athens GREECE
Järelevalveasutus	Kreeka Pank, eraõiguslike kindlustusandjate üle järelevalvet tegev osakond Aadress: El. Venizelou 21 102 50 Athens GREECE
Määratud likvideerija	Eleni Atherinou (lõpetamist kontrolliv isik) Aadress: Zefyrou 24 14563 Kifissia GREECE
Kohaldatavad õigusaktid	Seadusandliku dekreedi 400/1970 artikli 3 lõigetes 3, 7–9 ja 10 ning lõike 12 alapunktis a ja lõike 17 alapunktides a–c sätestatud Kreeka õigusaktid

V

(Teated)

HALDUSMENETLUSED

EUROOPA PARLAMENT

Taotluste esitamise kutse nr IX-2015/01 — Toetused Euroopa tasandi erakondadele

(2014/C 185/08)

Vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikele 4 aitavad Euroopa tasandi erakonnad kaasa euroopaliku poliitilise teadlikkuse kujundamisele ja väljendavad liidu kodanike poliitilist tahet. Lisaks on Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 224 sätestatud, et Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil vastu eeskirjad, mis reguleerivad Euroopa tasandil toimivaid erakondi, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 4, ning eelkõige nende rahastamise eeskirju.

Eeltooduga seoses avaldab Euroopa Parlament Euroopa tasandi erakondadele toetuse andmiseks taotluste esitamise kutse.

1. **Alusakt**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2004/2003 Euroopa tasandi erakondi reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade kohta [1] (edaspidi „määrus (EÜ) nr 2004/2003").

Euroopa Parlamendi juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsus, millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 2004/2003 rakenduseeskiri [2] (edaspidi „juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsus").

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 [3] (edaspidi „finantsmäärus").

Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju [4] (edaspidi „finantsmääruse kohaldamise eeskirjad").

2. **Eesmärk**

Juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse artiklis 2 on sätestatud: „Euroopa Parlament avaldab igal aastal enne selle aasta esimese poolaasta lõppu, milleks toetust taotletakse, erakondadele ja sihtasutustele antavate toetuste saamiseks taotluste esitamise kutse."

Taotluste esitamise kutse puudutab 2015. aasta eelarvest antavaid toetusi ja tegevusperioodi 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015. Toetuse eesmärk on aidata toetusesaajal aastast töökava ellu viia.

(1) ELT L 297, 15.11.2003, lk 1.
(2) ELT C 155, 12.6.2004, lk 1.
(3) ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.
(4) ELT L 362, 31.12.2012, lk 1.

3. **Vastuvõetavus**

Arvesse võetakse ainult neid taotlusi, mis on esitatud kirjalikult juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisas toodud toetuse taotlusvormil ja on edastatud ettenähtud tähtpäevaks Euroopa Parlamendi presidendile.

4. **Kriteeriumid ja tõendavad dokumendid**

4.1. *Toetuskõlblikkuskriteeriumid*

Et olla toetuskõlblik, peab Euroopa tasandi erakond vastama määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 lõikes 1 sätestatud tingimustele, st:

a) olema juriidiline isik selles liikmesriigis, kus ta asub;

b) olema esindatud vähemalt veerandis liikmesriikides Euroopa Parlamendi liikmetega või riikide parlamentides või piirkondlikes parlamentides või piirkondlikes assambleedes või olema saavutanud vähemalt veerandis liikmesriikides vähemalt kolm protsenti igas liikmesriigis antud häältest viimastel Euroopa Parlamendi valimistel;

c) järgima, eriti oma programmis ja tegevuses, Euroopa Liidu aluspõhimõtteid, st vabaduse, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste austamise ning õigusriigi põhimõtteid;

d) olema osalenud Euroopa Parlamendi valimistel või väljendanud kavatsust seda teha.

Määruse (EÜ) nr 2004/2003 kohaselt tohib iga Euroopa Parlamendi liige olla ainult ühe Euroopa tasandi erakonna liige (määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 10 lõike 1 viimane lõik).

Eeltoodut silmas pidades teavitatakse erakondi, et Euroopa Parlament kohaldab artikli 3 lõike 1 punkti b nii, et iga Euroopa Parlamendi liige tohib olla vaid selle Euroopa tasandi erakonna liige, millesse kuulub riigi tasandi erakond, mille liige ta on.

4.2. *Menetlusest kõrvalejätmise kriteeriumid*

Taotlejad peavad tõendama, et nad ei ole finantsmääruse artikli 106 lõikes 1 ja artiklis 107 kirjeldatud olukordades.

4.3. *Valikukriteeriumid*

Taotlejad peavad tõendama, et neil on olemas õiguslik ja rahaline suutlikkus, mis on vajalik rahastamistaotluses esitatud tegevusprogrammi elluviimiseks, ning tehniline suutlikkus ja juhtimisoskused, mida on tarvis selle tegevusprogrammi edukaks elluviimiseks, millele toetust taotletakse.

4.4. *Toetuste andmise kriteeriumid*

Vastavalt määruse (EÜ) nr 2004/2003 artiklile 10 jaotatakse 2015. aasta eelarvest saada olevad assigneeringud toetuskõlblikkuse, menetlusest kõrvalejätmise ja valikukriteeriumide põhjal oma rahastamistaotlusele positiivse vastuse saanud Euroopa tasandi erakondade vahel järgmiselt:

a) 15 % jaotatakse võrdsetes osades;

b) 85 % jaotatakse nende vahel, kellel on Euroopa Parlamenti valitud liikmeid, proportsionaalselt valitud liikmete arvuga.

4.5. *Tõendavad dokumendid*

Eespool nimetatud kriteeriumide hindamiseks peavad taotlejad esitama järgmised tõendavad dokumendid:

a) kaaskirja originaal, milles on märgitud taotletav summa;

b) juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisas toodud nõuetekohaselt täidetud ja allkirjastatud toetuse taotlusvorm (koos kirjaliku kinnitusega);

c) erakonna põhikiri ([1]);

d) ametlik registreerimistõend ([1]);

e) hiljuti väljastatud tõend erakonna olemasolu kohta;

f) erakonna juhtide / juhatuse liikmete nimekiri (perekonna- ja eesnimed, ametinimetused või ülesanded toetust taotlevas erakonnas) ([1]);

g) dokumendid, mis tõendavad, et taotleja vastab määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud tingimustele;

h) dokumendid, mis tõendavad, et taotleja vastab määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud tingimustele ([1]), ([2]);

i) erakonna programm ([1]);

j) 2013. aasta põhjalik finantsaruanne, mille on kinnitanud väline auditeerimisorgan ([1]), ([3]);

k) aastase töökava kirjeldus;

l) asjaomase perioodi (1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015) esialgne tegevuseelarve, milles on ära toodud ühenduse eelarvest toetuse saamiseks kõlblikud kulud.

5. **Rahastamine Euroopa Liidu eelarvest**

Parlamendi 2015. aasta eelarve artiklis 402 „Eraldised Euroopa erakondadele" on ette nähtud assigneeringute kogusumma 28 350 084 eurot. Eelarvepädevad institutsioonid peavad selle eelnevalt heaks kiitma.

Toetuse saajale Euroopa Parlamendi poolt makstav maksimumsumma ei tohi ületada 85 % Euroopa tasandi erakondade toetuskõlblikest tegevuskuludest. Tõendamiskohustus on asjaomasel erakonnal.

Rahastamine toimub tegevustoetuse kujul, nagu on sätestatud finantsmääruses ja kohaldamise eeskirjades. Toetuse maksmise kord ja selle kasutamisega seotud kohustused määratakse kindlaks toetuse andmise otsuses, mille näidis on esitatud juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 2.a lisas.

6. **Menetlus ja taotluste esitamise tähtpäev**

6.1. *Tähtpäev ja taotluste esitamine*

Taotluste esitamise tähtpäev on **30. september 2014**. Pärast seda kuupäeva esitatud taotlusi arvesse ei võeta.

Taotlused tuleb:

a) esitada toetuse taotlusvormil (juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisa);

b) tingimata allkirjastada taotleja või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja poolt;

c) saata kahekordses ümbrikus. Mõlemad ümbrikud peavad olema suletud. Lisaks taotluste esitamise kutses nimetatud vastuvõtva teenistuse aadressile peab sisemisel ümbrikul olema järgmine märge:

([1]) Või kirjalik kinnitus selle kohta, et juba esitatud dokumentides ei ole tehtud muudatusi.
([2]) Kaasa arvatud artikli 3 lõike 1 punktis b ja artikli 10 lõike 1 punktis b osutatud valitud isikute nimekiri.
([3]) Välja arvatud juhul, kui Euroopa tasandi erakond loodi jooksva aasta käigus.

„CALL FOR PROPOSALS – *2015 GRANTS TO POLITICAL PARTIES AT EUROPEAN LEVEL*

NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY OTHER UNAUTHORISED PERSON."

Isekleepuvad ümbrikud tuleb sulgeda kleeplindiga, millele saatja kirjutab risti oma allkirja. Saatja allkirjaks loetakse mitte üksnes tema käsitsi kirjutatud allkirja, vaid ka tema organisatsiooni templit.

Välimisel ümbrikul peab olema näha saatja aadress ning sinna tuleb märkida järgmine aadress:

EUROPEAN PARLIAMENT
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg

Sisemisele ümbrikule tuleb märkida järgmine aadress:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg

d) edastada hiljemalt taotluste esitamise kutses märgitud tähtpäeval tähtsaadetisena (saatmise aega tõendab posti-templi kuupäev) või kulleriga (saatmise aega tõendab vastuvõtukviitungil olev kuupäev).

6.2. *Eeldatav menetlus ja ajakava*

Euroopa tasandi erakondadele toetuste andmise suhtes kohaldatakse järgmist menetlust ja ajakava:

a) taotluse edastamine Euroopa Parlamendile (hiljemalt 30. septembril 2014);

b) taotluste läbivaatamine ja valiku tegemine Euroopa Parlamendi asjaomases teenistuses; ainult vastuvõetavaks loetud taotlused vaadatakse läbi taotluste esitamise kutses esitatud toetuskõlblikkuse, menetlusest kõrvalejätmise ja valikukriteeriumide põhjal;

c) Euroopa Parlamendi juhatuse otsuse vastuvõtmine toetuse andmise kohta (põhimõtteliselt hiljemalt 1. jaanuaril 2015, nagu on sätestatud juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse artiklis 4);

d) toetuse andmise otsuste teatavakstegemine;

e) 80 % ettemakse (15 päeva jooksul pärast toetuse andmise otsuse tegemist).

6.3. *Lisateave*

Järgmised tekstid on kättesaadavad Euroopa Parlamendi veebilehel

http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm

a) määrus (EÜ) nr 2004/2003;

b) juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsus;

c) toetuse taotlusvorm (juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisa).

Kõik toetuste andmiseks taotluste esitamise kutset puudutavad küsimused tuleks saata e-postiga ja avaldamisviidet ära märkides järgmisel aadressil: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. *Isikuandmete töötlemine*

Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 45/2001 ([1]) lähtutakse rahastamistaotluses ja selle lisades sisalduvate isikuandmete töötlemisel õigluse, seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõttest ning töötlemise selgelt kindlaks määratud ja õiguspärasest eesmärgist. Ühenduste finantshuvide kaitsmise eesmärgil võivad isikuandmeid töödelda Euroopa Parlamendi pädevad teenistused ja organid ning neid võib edastada siseauditi talitustele, Euroopa Kontrollikojale, finantsrikkumiste uurimise toimkonnale või Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF).

Euroopa Parlament võib avaldada Euroopa tasandi erakonna liikmete ja esindajate nimed, mis esitatakse määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 lõike 1 punktis b toodud esindatuse tingimuse täitmiseks koos rahastamistaotlusega, ning need võib teha avalikkusele kättesaadavaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1049/2001 ([2]) kohaselt, mis käsitleb üldsuse juurdepääsu Euroopa Parlamendi dokumentidele. Erakondadel palutakse lisada oma taotlusele erakonna vastavate liikmete või esindajate allkirjastatud avaldus, milles nad teatavad, et on oma nime üldsusele avaldamisest teadlikud ning sellega nõus.

Igal asjaomasel isikul on õigus pöörduda kaebuse esitamiseks Euroopa andmekaitseinspektori poole (edps@edps.europa.eu).

([1]) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.
([2]) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

Taotluste esitamise kutse IX-2015/02 – toetused Euroopa tasandi poliitilistele sihtasutustele

(2014/C 185/09)

Vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikele 4 aitavad Euroopa tasandi erakonnad kaasa euroopaliku teadlikkuse kujundamisele ja väljendavad liidu kodanike poliitilist tahet. Lisaks sellele on Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 224 sätestatud, et Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil vastu eeskirjad, mis reguleerivad Euroopa tasandil toimivaid erakondi, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 4, ning eelkõige nende rahastamise eeskirju.

Aastal 2007 muudetud määruses (EÜ) nr 2004/2003 tunnustatakse Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste rolli, sest need Euroopa tasandi erakondadega seotud organisatsioonid „saavad oma tegevuse kaudu toetada ja innustada Euroopa erakondade eesmärkide saavutamist, eelkõige osaledes Euroopa poliitika ja integratsiooni teemalises diskussioonis, toimides muu hulgas uute ideede, lähenemiste ja poliitiliste valikute katalüsaatorina". Määruses nähakse täpsemalt ette, et Euroopa Parlament annab igal aastal tegevustoetusi poliitilistele sihtasutustele, kes seda taotlevad ja kes vastavad määruses kehtestatud tingimustele.

Eeltooduga seoses avaldab Euroopa Parlament Euroopa tasandi poliitilistele sihtasutustele toetuse andmiseks taotluste esitamise kutse.

1. **Alusakt**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2004/2003 Euroopa tasandi erakondi reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade kohta [1] (edaspidi „määrus (EÜ) nr 2004/2003").

Euroopa Parlamendi juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsus, millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 2004/2003 rakenduseeskiri [2] (edaspidi „juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsus").

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju [3] (edaspidi „finantsmäärus").

Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju [4] (edaspidi „finantsmääruse kohaldamise eeskirjad").

2. **Eesmärk**

Juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse artiklis 2 on sätestatud: „Euroopa Parlament avaldab igal aastal enne selle aasta esimese poolaasta lõppu, milleks toetust taotletakse, erakondadele ja sihtasutustele antavate toetuste saamiseks taotluste esitamise kutse."

Taotluste esitamise kutse puudutab 2015. aasta eelarvest taotletavaid toetusi ja tegevusperioodi 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2015. Toetuse eesmärk on aidata toetusesaajal aastast töökava ellu viia.

3. **Vastuvõetavus**

Arvesse võetakse ainult neid taotlusi, mis on esitatud kirjalikult juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisas toodud toetuse taotlusvormil ja on edastatud ettenähtud tähtpäevaks Euroopa Parlamendi presidendile.

[1] ELT L 297, 15.11.2003, lk 1.
[2] ELT C 155, 12.6.2004, lk 1.
[3] ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.
[4] ELT L 362, 31.12.2012, lk 1.

4. **Kriteeriumid ja tõendavad dokumendid**

4.1. *Toetuskõlblikkuskriteeriumid*

Et olla toetuskõlblik, peab Euroopa tasandi poliitiline sihtasutus vastama määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 punktis 2 sätestatud tingimustele, st

a) olema seotud ühe määruse (EÜ) nr 2004/2003 kohaselt tunnustatud Euroopa tasandi erakonnaga, kes kinnitab nimetatud seost;

b) olema juriidiline isik selles liikmesriigis, kus ta asub. See juriidiline üksus peab olema eraldiseisev Euroopa tasandi erakonnast, millega ta on seotud;

c) järgima, eriti oma programmis ja tegevuses, Euroopa Liidu aluspõhimõtteid, st vabaduse, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste austamise ning õigusriigi põhimõtteid;

d) ei tohi olla kasumit taotlev;

e) tema juhtorgani koosseis peab olema geograafiliselt tasakaalus.

Lisaks peab toetuse saaja vastama määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 lõikes 3 sätestatud tingimustele: „Käesoleva määruse raames määratlevad Euroopa tasandi erakonnad ja sihtasutused ise omavaheliste suhete vormi kooskõlas siseriikliku õigusega, pidades silmas, et ühelt poolt Euroopa tasandi erakonna ning teiselt poolt sellega seotud Euroopa tasandi poliitilise sihtasutuse igapäevane töökorraldus ning juhtimisstruktuurid on piisavalt eraldatud."

4.2. *Menetlusest kõrvalejätmise kriteeriumid*

Taotlejad peavad tõendama, et nad ei ole finantsmääruse artikli 106 lõikes 1 ja artiklis 107 kirjeldatud olukordades.

4.3. *Valikukriteeriumid*

Taotlejad peavad tõendama, et neil on õiguslik ja rahaline suutlikkus, mis on vajalik rahastamistaotluses esitatud tegevusprogrammi elluviimiseks, ning tehniline suutlikkus ja juhtimisoskused, mis on vajalikud selle töökava edukaks elluviimiseks, millele toetust taotletakse.

4.4. *Toetuse andmise kriteeriumid*

Vastavalt määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 4 lõikele 5 jaotatakse 2015. aasta eelarvest saada olevad assigneeringud toetuskõlblikkuse, menetlusest kõrvalejätmise ja valikukriteeriumide põhjal oma rahastamistaotlusele positiivse vastuse saanud Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste vahel järgmiselt:

a) 15 % jaotatakse võrdsetes osades;

b) 85 % jaotatakse nende poliitiliste sihtasutuste vahel, mis on seotud Euroopa tasandi erakondadega, millel on Euroopa Parlamenti valitud liikmeid, proportsionaalselt valitud liikmete arvuga.

4.5. *Tõendavad dokumendid*

Eespool nimetatud kriteeriumide hindamiseks peavad taotlejad esitama järgmised tõendavad dokumendid:

a) kaaskirja originaal, milles on märgitud taotletav summa;

b) juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisas toodud nõuetekohaselt täidetud ja allkirjastatud toetuse taotlusvorm (koos kirjaliku kinnitusega);

c) sihtasutuse põhikiri ([1]);

([1]) Või kirjalik kinnitus selle kohta, et juba esitatud dokumentides ei ole tehtud muudatusi.

d) ametlik registreerimistõend ([1]);

e) hiljuti väljastatud tõend poliitilise sihtasutuse olemasolu kohta;

f) sihtasutuse juhtide / juhatuse liikmete nimekiri (perekonna- ja eesnimed, kodakondsus, ametinimetused või ülesanded poliitilise sihtasutuse juures);

g) sihtasutuse poliitiline programm ([1]);

h) 2013. aasta põhjalik finantsaruanne, mille on kinnitanud väline auditeerimisorgan ([2]);

i) asjaomase perioodi (1. jaanuar 2015 kuni 31. detsember 2015) esialgne tegevuseelarve, milles on ära toodud liidu eelarvest toetuse saamiseks kõlblikud kulud;

j) aastase töökava kirjeldus;

k) dokumendid, mis tõendavad, et poliitiline sihtasutus vastab määruse (EÜ) nr 2004/2003 artikli 3 lõikes 3 sätestatud tingimustele.

5. **Rahastamine Euroopa Liidu eelarvest**

Euroopa Parlamendi 2015. aasta eelarve artiklis 403 „Eraldised Euroopa poliitilistele sihtasutustele" on ette nähtud assigneeringute kogusumma 13 668 000 eurot. Eelarvepädevad institutsioonid peavad selle eelnevalt heaks kiitma.

Toetuse saajale Euroopa Parlamendi poolt makstav maksimumsumma ei tohi ületada 85 % Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste toetuskõlblikest tegevuskuludest. Tõendamiskohustus on asjaomasel poliitilisel sihtasutusel.

Rahastamine toimub tegevustoetuse kujul, nagu on sätestatud finantsmääruses ja finantsmääruse kohaldamise eeskirjades. Toetuse maksmise kord ja selle kasutamisega seotud kohustused määratakse kindlaks toetuse andmise otsuses, mille näidis on esitatud juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 2.b lisas.

6. **Menetlus ja taotluste esitamise tähtpäev**

6.1. *Tähtpäev ja taotluste esitamine*

Taotluste esitamise tähtpäev on 30. september 2014. Pärast nimetatud kuupäeva esitatud taotlusi arvesse ei võeta.

Taotlused tuleb

a) esitada toetuse taotlusvormil (juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisa);

b) tingimata allkirjastada taotleja või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja poolt;

c) saata kahekordses ümbrikus. Mõlemad ümbrikud peavad olema kinni kleebitud. Lisaks taotluste esitamise kutses nimetatud vastuvõtva teenistuse aadressile peab sisemisel ümbrikul olema järgmine märge:

„CALL FOR PROPOSALS – *2015 GRANTS TO POLITICAL FOUNDATIONS AT EUROPEAN LEVEL*

NOT TO BE OPENED BY THE POSTAL SERVICE OR BY ANY UNAUTHORISED PERSON"

Isekleepuvad ümbrikud tuleb sulgeda kleeplindiga, millele saatja kirjutab oma allkirja. Saatja allkirjaks loetakse mitte üksnes tema käsitsi kirjutatud allkirja, vaid ka tema organisatsiooni templit.

Välimisel ümbrikul peab olema näha saatja aadress ning sinna tuleb märkida järgmine aadress:

EUROPEAN PARLIAMENT
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg

([1]) Või kirjalik kinnitus selle kohta, et juba esitatud dokumentides ei ole tehtud muudatusi.
([2]) Välja arvatud juhul, kui taotlev sihtasutus loodi jooksva aasta käigus.

Sisemisele ümbrikule tuleb märkida järgmine aadress:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg

d) edastada hiljemalt taotluste esitamise kutses märgitud tähtpäeval tähtsaadetisena (saatmise aega tõendab postitempli kuupäev) või kulleriga (saatmise aega tõendab vastuvõtukviitungil olev kuupäev).

6.2. *Eeldatav menetlus ja ajakava*

Euroopa tasandi poliitilistele sihtasutustele toetuste andmise suhtes kohaldatakse järgmist menetlust ja ajakava:

a) taotluse edastamine Euroopa Parlamendile (hiljemalt 30. septembril 2014);

b) taotluste läbivaatamine ja valik Euroopa Parlamendi teenistustes; ainult vastuvõetavaks loetud taotlused vaadatakse läbi taotluste esitamise kutses esitatud toetuskõlblikkuse, menetlusest kõrvalejätmise ja valikukriteeriumide põhjal;

c) Euroopa Parlamendi juhatuse otsuse vastuvõtmine toetuse andmise kohta (põhimõtteliselt hiljemalt 1. jaanuaril 2015, nagu on sätestatud juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse artiklis 4) ja taotlejate teavitamine;

d) toetuse andmise otsuste teatavakstegemine;

e) 80 % ettemakse (15 päeva jooksul pärast toetuse andmise otsuse tegemisest).

6.3. *Lisateave*

Järgmised tekstid on kättesaadavad Euroopa Parlamendi veebilehel

http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm

a) määrus (EÜ) nr 2004/2003;

b) juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsus;

c) toetuse taotlusvorm (juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse 1. lisa).

Kõik toetuste andmiseks taotluste esitamise kutset puudutavad küsimused tuleks saata e-postiga ja avaldamisviidet ära märkides järgmisele aadressile: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. *Isikuandmete töötlemine*

Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 45/2001 [1] lähtutakse rahastamistaotluses ja selle lisades sisalduvate isikuandmete töötlemisel õigluse, seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõttest seoses kõnealuse tegevuse selge ja seaduspärase eesmärgiga. Ühenduste finantshuvide kaitsmise eesmärgil võivad isikuandmeid töödelda Euroopa Parlamendi pädevad teenistused ja organid ning neid võib edastada siseauditi talitustele, Euroopa Kontrollikojale, finantsrikkumiste uurimise toimkonnale või Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF).

Kõik asjaomased isikud võivad pöörduda kaebuse esitamiseks Euroopa andmekaitseinspektori poole (edps@edps.europa.eu).

[1] EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

EUROOPA KOMISJON

Eelteatis koondumise kohta

(Juhtum M.7209 – Faurecia / Magneti Marelli / JV)

Võimalik lihtsustatud korras menetlemine

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/C 185/10)

1. 10. juunil 2014 sai komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ([1]) artiklile 4 vastava teatise kavandatava koondumise kohta, mille raames ettevõtjad Faurecia S.A. („Faurecia", Prantsusmaa), mille üle ettevõtjal Peugeot SA (grupi PSA Peugeot Citroen emaettevõtja, „PSA", Prantsusmaa) on valitsev mõju, ja Magneti Marelli S.p.A. („Magneti Marelli", Itaalia), mille üle ettevõtjal FIAT S.p.A. (grupi FIAT emaettevõtja, „FIAT", Itaalia) on valitsev mõju, omandavad ühiskontrolli ühinemismääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses Prantsusmaa ühisettevõtja üle ühisettevõtjana käsitatava uue ettevõtja aktsiate või osade ostu teel.

2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:

— Faurecia: autotarvikute, sealhulgas istmete, interjööride, keredetailide ja saastekontrolliseadmete tootmine ja tarnimine;

— PSA: toodete ja teenuste pakkumine autotööstuses;

— Magneti Marelli: autode kõrgtehnoloogiliste komponentide ja süsteemide, sealhulgas valgusseadmete, jõuülekannete, elektroonikasüsteemide, vedrustussüsteemide ja amortisaatorite, väljalaskesüsteemide, plastkomponentide ja -moodulite, järelturu osade ja teenuste ning mootorisporditoodete tootmine ja tarnimine;

— FIAT: toodete ja teenuste pakkumine autotööstuses.

3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda ühinemismääruse reguleerimisalasse, kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud. Vastavalt komisjoni teatisele lihtsustatud korra kohta teatavate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 139/2004 ([2]) tuleks märkida, et käesolevat juhtumit on võimalik käsitleda teatises ette nähtud korra kohaselt.

4. Komisjon kutsub huvitatud kolmandaid isikuid esitama oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama kümne päeva jooksul pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Märkusi võib saata komisjonile faksi (+32 22964301) või elektronposti (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) teel või postiga järgmisel aadressil (lisada viitenumber M.7209 – Faurecia / Magneti Marelli / JV):

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) ELT L 24, 29.1.2004, lk 1 („ühinemismäärus").
([2]) ELT C 366, 14.12.2013, lk 5.

Eelteatis koondumise kohta

(Juhtum M.7294 – Carlyle / Haier Group / Haier Biomedical and Laboratory Product)

Võimalik lihtsustatud korras menetlemine

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/C 185/11)

1. 6. juunil 2014 sai Euroopa Komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ([1]) artiklile 4 vastava teatise kavandatava koondumise kohta, mille raames ettevõtjad Carlyle Group L.P. („Carlyle", USA) ja Haier Group Corporation („Haier Group", Hiina) kavatsevad omandada ühiskontrolli ühinemismääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses ettevõtja Haier Biomedical and Laboratory Products Co., Ltd. („HBML", Hiina) üle, mis praegu kuulub ettevõtja Haier Group täieliku kontrolli alla.

2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:

— Carlyle: üleilmne alternatiivne varahaldaja;

— Haier Group: rahvusvaheline elektrooniliste tarbekaupade ja koduelektroonika tootja ja turustaja;

— HBML: üldiste laboriseadmete turustaja (eelkõige meditsiiniasutuste külmikud ja sügavkülmikud ning biomeditsiinis kasutatavad tõmbekapid).

3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda ühinemismääruse reguleerimisalasse, kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud. Vastavalt komisjoni teatisele lihtsustatud korra kohta teatavate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 139/2004 ([2]) tuleks märkida, et käesolevat juhtumit on võimalik käsitleda teatises ette nähtud korra kohaselt.

4. Komisjon kutsub huvitatud kolmandaid isikuid esitama oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama kümne päeva jooksul pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Märkusi võib saata komisjonile faksi (+32 22964301) või elektronposti (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) teel või postiga järgmisel aadressil (lisada viitenumber M.7294 – Carlyle / Haier Group / Haier Biomedical and Laboratory Product):

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) ELT L 24, 29.1.2004, lk 1 („ühinemismäärus").
([2]) ELT C 366, 14.12.2013, lk 5.

ISSN 1977-0898 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET